SKAUTUALBUM

Lietuvos TSR Valstybinė Centrinė Bibliotekos
Specialinio Saugojimo
Saugoti iki

Skautų ideologijos pagrindai.

I. Obalsis.

Dievui, tėvynei ir artimui.

Pirmoji obalsio dalis pabrėžia, kad skautai yra tikinti, jie pripažįsta Dievo buvimą ir praktikuoja visa tai, kas privalu tos religijos išpažintojams, kuri skautui prigimta, arba kurią jis, laisvai apsisprendęs, išpažįsta.

Antroji obalsio dalis pabrėžia pareigas tėvynei. Lietuvos skautai tarnauja Lietuvai visomis savo jėgomis, neieškodami iš to pelno ir asmeniškos naudos, vien dėl gryno idealizmo ir meilės. Reikalui esant, neatsisako nuo jokių aukų, tėvynės laimei ir gerovei pašvęsdami visas savo jėgas, sveikatą ir gyvybę.

Artimą skautai privalo taip pat mylėti ir visuomet, kuo galėdami, padėti nelaimėje ar šiaip kokiame reikale. Su visais skautai privalo būti džentelmeniški ir geraširdžiai.

II. Šūkis.

Budėk!

Skautas visada yra pasiruošęs atlikti savo pareigas. Jis nuolat budi savo asmens sargyboje. Žodžiu „Budėk!" skautaiės savo tarpe sveikinasi. Jį tardamas vyresnysis skautas lyg primena jaunesniajam, kad šis būtų pasiruošęs, o į tą jaunesnysis atsako: „*Vis budžiu!*"

III. Įstatai.

1. Skautas (ė) tiesus (i) ir laikosi savo žodžio.

Skautui labai svarbu išlaikyti gerą vardą ir turėti savo tėvų, vyresniųjų ir visuomenės pasitikėjimą. Bet tai atsiekti gali tik tiesaus būdo žmogus, todėl skautas turi būti visais atžvilgiais tiesus, bet drauge ir taktiškas. Jis negali meluoti, veidmainiauti, apskritai daryti tai, kas nedera kilniam, gero ir tiesaus būdo žmogui. Skautas privalo mokėti išlaikyti jam patikėtą paslaptį ir savo duotąjį žodį. Jis privalo elgtis protingai ir be reikalo nedaryti jokių pasižadėjimų, ką nors pasižadėjęs, turi ištesėti nežiūrėdamas jokių kliūčių.

2. Skautas (ė) ištikimas (a) Dievui ir tėvynei.

Skautas privalo visuomet atminti savo pareigas Dievui ir būti religingu žmogumi. Tėvynės reikalus skautas stato aukščiau visų kitų reikalų. Stengiasi pažinti Lietuvos kraštą, jos praeitį, kultūrą ir kt. Žodžiais ir darbais rodo, kad tėvynę myli ir trokšta jai gera. Žinodamas, kad geresnei tėvynės ateičiai reikalinga daug gerų darbininkų, stengiasi pats išaugti dorovingu, išlavintu žmogumi ir tikru patriotu.

3. Skautas (ė) naudingas (a) ir padeda artimiesiems.

Skautas niekad neturi būti nenaudingas, veltėdis bei tinginys. Priešingai — jis privalo visuomet rūpintis ir ieškoti progų ką nors gera padaryti. Taip pat jis niekad neprivalo užmiršti savo pareigų artimui. Jis visuomet turi būti pasiryžęs artimą suselpti, jį moraliai arba materialiai paremti. Visuomet turi būti pasiruošęs gelbėti kieno nors gyvybę ir padėti silpnam ar nukentėjusiam, nežiūrėdamas įvairių nepatogumų, neieškodamas sau naudos ir nebijodamas pavojaus. Gelbėdamas kitus privalo, reikalui esant, rizikuoti net savo gyvybe. Kiekvieną dieną turi padaryti nors vieną gerą darbelį.

4. Skautas (ė) draugas (ė) savo artimui ir brolis (sesuo) kitam (kitai) skautui (ei).

Santykiuose su žmonėmis skautas nežiūri jų socialinių, tautinių, religinių ir kitų skirtumų, visus vienodai myli. Skautas užjaučia visus nelaiminguosius, kurie yra vargo ir įvairių nelaimių prislėgti ir yra su visais draugiškas.

Savo tarpe skautai vadovaujasi nuoširdžios broliškos meilės dėsniais.

5. Skautas (ė) mandagus (i) ir riteriškas (kukli).

Su visais žmonėmis skautas privalo būti mandagus, elgtis švelniai, nieko neužgaulioti ir neniekinti, trumpai sakant, būti džentelmenišku.

Skautė privalo elgtis kukliai, būti nuoširdi, gera ir padėti kitiems.

Už patarnavimą skautai neima jokio atlyginimo, nereikalauja pagalbos ir nelaukia padėkos. Padaręs gerą darbelį skautas turi nežymiai pasišalinti.

6. Skautas (ė) gamtos draugas (ė).

Skautas stengiasi pažinti gamtą ir globoti augmenis bei gyvulius. Jis privalo neskinti ir nenaikinti be reikalo net mažiausios žolės ir augalėlio, neskriausti gyvulių, o priešingai— turi saugoti nuo naikinimo augalus, gėles, paukščius ir jų lizdus, gelbėti naminius ir laukinius gyvulius.

7. Skautas (ė) paklusnus (i) savo tėvams ir vyresnybei.

Skautas savo tėvus privalo mylėti, gerbti, jų klausyti ir užjausti. Jis taip pat turi būti klusnus savo auklėtojams bei vadams, noriai ir rūpestingai pildyti savo pareigas ir jų paliepimus.

8. Skautas (ė) linksmas (a), susivaldo ir nenustoja vilties.

Skautas privalo ir sunkiausiais savo gyvenimo momentais nenustoti dvasios lygsvaros. Jis turi išlaikyti visuomet gerą nuotaiką, nenustoti vilties ir sugebėti šaltai ir ramiai apsvarstyti padėtį ir nenusilenkti gyvenimo smūgiams.

Skautas turi visuomet atsiminti, kad dvasios lygsvara, gera nuotaika, viltis ir griežtas pasiryžimas laimėti laužia visas kliūtis ir veda į tikslą net tuomet, kai atrodo, kad visa jau žuvę.

9. Skautas (ė) taupus (i).

Skautas turi būti tvarkingas ir nuosaikus visuose gyvenimo reikaluose ir gerai sutvarkyti savo materialinius ir dvasinius reikalus. Privalo tvarkingai ir išmintingai naudoti savo turtą, saugotis nereikalingų išlaidų, ir kiek aplinkybės leidžia taupyti. Taip pat neaikvoti be reikalo savo dvasinės energijos.

10. Skautas (ė) blaivus (i) ir skaistus (i) savo mintyse, žodžiuose ir veiksmuose.

Skautas privalo nuolat rūpintis, kad visi jo veiksmai būtų dori ir blaivūs, nors tai būtų ir mažiausi darbeliai. Savo mintis turi nuolat kreipti į kilnius dalykus ir vengti visada to, kas žema ir nemoralu. Matydamas kitus nepadoriai elgiantis skautas stengiasi juos perspėti.

Žmonėms, kurie įeina į skautų organizaciją jau suaugę ir turėdami kai kurių įpročių, kaip rūkymas ar nebūdami griežti abstinentai, šių įpročių atžvilgiu, kiek nekenkia skautų organizacijai, gali būti daroma palengvinimų.

IV. Geležinis įstatas.

Skautas sąžiningai atlieka visas savo pareigas.

Kiekvienas skautas visų pirma turi sąžiningai eiti savo tiesiogines pareigas. Jis neturi apleisti mokslo, tarnybos ar kitos tiesioginės savo pareigos dėl kitų netaip svarbių reikalų.

V. Įžodis.

Brangindamas savo garbę aš pasižadu visomis jėgomis stengtis tarnauti Dievui ir tėvynei, padėti artimui ir vykdyti skautų įstatus.

Skautų įžodis nėra priesaika ir jis neuždeda skautui pareigos ta prasme, kaip priesaika, bet tai yra garbingas, laisvu noru padarytas pasižadėjimas stengtis tuos kilnius tikslus įvykdyti savo gyvenime. Jis uždeda pareigą visuomet nuoširdžiai stengtis tapti geru žmogumi, mylinčiu Dievą, savo tėvynę ir artimą. Skautų įžodis taip pat uždeda nuolatinės pažangos visose skauto gyvenimo srityse pareigą—skautas privalo nuolat tobulėti savo būdu, bręsti protu ir tvirtėti savo kūnu, kad galėtų gyvenime sekmingai atlikti jam skirtus ir jo pasižadėtus uždavinius.

„Skautų Aido" redakcija ir administracija: **Kaunas, Laisvės alėja 20 nr.**

Viršelį ir vinjetes piešė dail. T. KULAKAUSKAS.

SKAUTŲ AIDAS

ILIUSTRUOTAS SKAUTŲ LAIKRAŠTIS

7 (54) nr. | Kaunas, 1930 V. D. m. spalių m. 25 d. | VIII metai

Lietuvos TSR Valstybinis Centrinis Biblioteka Специальное Хранения Skyrius

A. Smetona
Respublikos Prezidentas
Lietuvos Skautų Sąjungos Šefas.

Valstybės Centralinis Knygynas

LTSR valst. respublikinė biblioteka

Lietuvos Skautų Sąjungos Įstatymas.

(„Vyr. Žin.“ Nr. 338, eil. Nr. 2321).

1.

Lietuvos skautų sąjunga yra vienintelis Lietuvoje visuomeninis susivienijimas, kuris turi tikslą pagal Roberto Baden-Powel'io skautybės sistemą auklėti jaunimą dorais žmonėmis ir naudingais Lietuvos piliečiais.

2.

Skautų sąjungos nariais gali būti auklėjamos 1 str. nurodyta sistema jaunuomenės vadai ir rėmėjai, pilnateisiai abiejų lyčių Lietuvos piliečiai.

3.

Lietuvos skautų sąjunga yra Švietimo Ministerio žinioje. Vyriausias sąjungos valdomasis organas yra jos taryba.

4.

Sąjungos ir jos organų sudarymą ir vidaus tvarką nustato Švietimo Ministerio patvirtintas statutas.

5.

Respublikos Prezidentas yra sąjungos šefas. Šefo pavaduotoju yra sąjungos tarybos pirmininkas.

6.

Sąjungos lėšas sudaro jos pajamos ir valstybės pašalpos.

7.

Sąjunga yra juridinis asmuo. Ji turi teisę įsigyti kilnojamą ir nekilnojamą turtą, ieškoti ir atsakyti teisme.

8.

Sąjungos vartojamų arba panašių uniformų, ženklų ir vėliavų negali vartoti kiti susivienijimai.

9.

Sąjunga nustoja veikusi Respublikos Prezidento įsakymu, statuto nustatyta tvarka Švietimo Ministeriui pasiūlius. Sąjungai nustojus veikti, jos turtas tenka Švietimo Ministerijai.

10.

Šiam įstatymui pradėjus veikti, visos organizacijos, kurios turi tokį arba panašų tikslą, kaip šiuo įstatymu Lietuvos skautų sąjunga, pereina šitos sąjungos žinion.

11.

Lietuvos skautų sąjungą sutvarko pagal šį įstatymą Lietuvos skautams remti draugijos centro valdyba.

12.

Šis įstatymas veikia nuo 1930 m. spalių mėn. 1 d.

J. Tubelis
Ministeris Pirmininkas.

A. Smetona
Respublikos Prezidentas.

J. E. Respublikos Prezidentas **p. A. Smetona** skautų-čių stovykloje Palangoje.

Lietuvos Skautų Sąjungos Šefo
ĮSAKYMAS Nr. 1.

Pasirėmęs Lietuvos Skautų Sąjungos įstatymu (5 §) ir Lietuvos Skautams Remti Draugijos Centro Valdybos Pirmininko pasiūlymu (Nr. 1, 1930.X.8 d.), skautininką pulkininką leitenantą Juozą Šarauską paskiriu Lietuvos Skautų Sąjungos vyriausiuoju skautininku ir pavedu jam sudaryti Vyriausiąjį Skautų Štabą.

Kaunas, 1930 m. spalių mėn. 8 d.

A. Smetona
Respublikos Prezidentas
Lietuvos Skautų Sąjungos Šefas.

Dr. **J. Alekna**
Lietuvos Skautams Remti Draugijos
Centro Valdybos Pirmininkas.

Lietuvos Skautų Sąjungos Šefo
ĮSAKYMAS Nr. 2.

Pasirėmęs Lietuvos Skautų Sąjungos įstatymu (5 §) ir Lietuvos Skautams Remti Draugijos Centro Valdybos Pirmininko pasiūlymu (Nr. 2, 1930.X.16 d.), vyriausiąjį skautų štabą tvirtinu šio sąstato:

1. Skautininkas pulkininkas leitenantas **Juozas Šarauskas** — Vyriausias skautininkas.
2. Skautininkas **Antanas Saulaitis** — Adjutantas.
3. P. **Sofija Ciurlionienė-Kymantaitė** — Skaučių vadas.
4. Skautininkė **Elena Barščiauskaitė** — Skaučių skyriaus vedėja ir skaučių vado adjutantas.
5. Paskautininkė **Valė Chrolauskaitė** — Vyresniųjų skaučių skyriaus vedėja.
6. Skautininkė **Adomaitytė-Goberienė** — Vilkiukų — paukštyčių skyriaus vedėja.
7. Skautininkas **Vladas Kviklys** — Skautų vyčių skyriaus vedėjas.
8. Kapitonas **Feliksas Tiškus** — L. e. jūros skautų skyriaus vedėjo p.
9. Skautininkas **Viktoras Čečeta** — Užsienio dalies vedėjas, l. e. mokslo propogandos dalies vedėjo p.
10. Paskautininkas **Vytautas Jurgutis** — Ūkio dalies vedėjas.

Kaunas, 1930 — V. D. — m. spalių mėn. 16 d.

A. Smetona
Respublikos Prezidentas
Lietuvos Skautų Sąjungos Šefas.

Dr. **J. Alekna**
Lietuvos Skautams Remti draugijos
Centro Valdybos Pirmininkas.

Lietuvos Skautų Sąjungos Vyriausiojo Skautininko
ĮSAKYMAS Nr. 1.

Pasirėmęs Lietuvos Skautų Sąjungos Šefo įsakymais Nr. 1 (1930.X.8) ir Nr. 2 (1930.X.16) skelbiu, kad vyriausias skautų štabas š. m. spalių mėn. 16 d. perėrnė iš Lietuvos skautų brolijos vyriausiojo skautų štabo pareigas ir įstaigą ir pradėjo eiti savo pareigas.

Kaunas, 1930—V. D.—m. spalių m. 16 d.

Pulk. leit. sktn. **J. Šarauskas**
Vyriausias Skautininkas.

Sktn. **A. Saulaitis**
Adjutantas.

Į naujus darbo metus!

Nesenai atsidarė mokyklų durys, susirinko po vasaros atostogų mokiniai. Susirinko pilni gyvybės, pilni energijos, kupini jauno, gaivinančio džiaugsmo ir entuziazmo. Mokyklose ir gimnazijose verda darbas ir jaunystės šėlimas.

Drauge su kitais susirinkom mokytis ir mes, skautai. Ir mes esame linksmi, džiaugiamės gyvenimu, pilni energijos, pasiryžimo ir gerų norų. Mes, be abejonės, grįžome iš atostogų geresniais skautais, negu ligi šiol buvome. Mes norime pavyzdingai mokytis ir išsiauklėti gerais Lietuvos piliečiais. Juk skautais tapom tik todėl, kad skautybė yra gražaus auklėjimo ir auklėjimosi organizacija. Mūsų sielas pavergė jos kilnus tikslas, jos taip mūsų širdžiai brangi ir artima ideologija.

Mes pradėjom organizacinio darbo naujus metus. Pradėjom su skautišku pasiryžimu per juos padaryti tiek, kad sekančiais metais, atgal pažiūrėję, savo darbų rezultatais galėtume pasidžiaugti. Pradėję naujus darbo metus sulaukėm mūsų darbo sąlygoms palengvinimų, mums einama pagalbon.

Tai rodo, kad skautų organizacija, sekdama savo kūrėjo Baden-Powell'io metodu, ėjo teisingu keliu, nors tas kelias ir buvo sunkus. Tačiau per darbą pasiekiami laimėjimai. Ir mes to pasiekėm. Mūsų darbai įvertinti, mūsų organizacija palikta vienintele leistina centralizuota organizacija mokyklose.

Vienas vardas **skautas** jau pasako, kad jis geras mokinys, drausmingas, tvarkingas, darbštus ir nuolat pasiruošęs artimui patarnauti jaunuolis. Jis nuolat budi. Budi, kad laiku būtų naudingas kitiems, budi ir savo asmens sargyboj, kad būtų toks, kokio jo įstatai ir organizacijos drausmė reikalauja. Mokosi budėti ir savo krašto, savo tėvynės sargyboj. Mokosi, kad ateity būtų naudingas tėvynei ir ruošiasi pavergtos sostinės vadavimo žygiui. Per sportą, skautiškus žaidimus, iškilas, stovyklas, dažnus skilties užsiėmimus, gerus darbus jis siekia savo asmenį ištobulinti, išauklėti užgrūdinti savo valią ir kūną, pažinti savo kraštą, išplėsti savo žinių ir patyrimo akiratį. Žodžiu, garbingą skauto vardą nešiojąs jaunuolis ir mokykloj, ir namie, ir gatvėj, ir miške, ir draugų būry ir vakarėly visur, o visur, yra skautas, turi būti toks, kad nepadarytų gėdos visai organizacijai ir neįeitų į nesusipratimus su savo sąžine. O nuo jos balso niekur nepasislėpsi. Tapęs skautu laisva valia užsidėjo visas skauto pareigas, pats pasiryžo tobulėti, vyresniųjų draugų-brolių padedamas. Brolis brolio negali užvilti.

Visa tat skautą išskiria iš kitų jam lygių jaunikaičių.

Štai, dėl ko skautai visuomenės tapo pastebėti. Skautų organizacija be lėšų, tik aukomis tesiversdama, gyvavo, augo ir brendo. Ir per visus tuos sunkaus darbo metus nė vieno nusiskundimo iš skautų pusės dėl blogos piniginės būklės nesigirdėjo, nes skautas dainuoja, kai jam liūdna ar sunku, ir šypsosi, kai skauda, nes jis—linksmas visose aplinkybėse.

J. E. Respublikos Prezidentas skautų stovykloje užkandžiauja.

Skautų dauguma yra mokiniai gimnazijose, vidurinėse ir kitokiose mokyklose. Mokyklose skautai pirmiausia susiorganizavo, mokyklose jų veikimas išsiplėtė, mokyklose ir dabar jų daugiausia yra.

Būdavo atsitikimų, kad mokytojai, nepažindami gerųjų skautų auklėjimo organizacijos pusių, varžė ir trukdė draugovių ar atskirų skilčių darbą. Kai kur tie reiškiniai gana dažnai pasikartodavo. Mes iš savo pusės turim nuoširdaus noro, kad mokyklų vadovybės ir pedagogai galėtų labiau susinteresuoti skautiškuoju judėjimu. Iš to būtų didelė nauda ir mokyklai ir jaunuomenei. Esame tos nuomonės, kad **mokytojų, kaip auklėtojų, pareiga arčiau pažinti skautų organizaciją**, pažinus padėti jai dirbti kilnų darbą, vadovauti skautų veikimui, nes vyresniųjų gabių ir atsidavusių vadų skautų organizacijai dar trūksta, ypač jų trūksta mokyklose. Tačiau reikia nepamiršti, kad skautams vadovauti nėra toks lengvas dalykas, būti jaunesniųjų vyresniuoju broliu, įgauti visišką jų pasitikėjimą iki paskutiniųjų atvirumo ribų yra, gal būt, kartais daug sunkiau, negu klasėse dėstyti pamokas.

Toji sritis yra kaip tik mūsų auklėtojams mokytojams dėkinga darbo dirva auklėti mokyklose ir už mokyklų sienų Lietuvos tautos ateitį—jos jaunąją kartą. Skautai laukia vyresniųjų vadų ir jei mokytojai bus jų tarpe, tenesibijo nustoti autoriteto, nes nė vienoj organizacijoj nėra taip aukštai pastatytas autoriteto gerbimas, kaip skautų brol joj.

Iš kitos pusės skautai turi suprasti, kad jei skautų organizacijai vyriausybė davė pirmenybę išskirdama iš kitų organizacijų, tai tas dar nereiškia, jog skautai turi užriesti nosis ir jaustis didvyriškai. Priešingai, skautai turi kuo rimčiausiai ir rūpestingiausiai vykdyti savo pareigas. Skautai moksleiviai turi dar daugiau, dar uoliau mokytis turi būti dar geresniais savo mokyklų auklėtiniais, nes dabar kaip tik visuomenės akys yra atkreiptos į skautus. Dabar mes esam įpareigoti į didelį ir atsakomingą darbą reikalaujantį aukšto atsidavimo ir gilaus sąmoningumo savo pareigose.

Yra ir tokių skautų, kurie nelanko mokyklų. Juk daug matome berniukų ir mergaičių, kurie neturi laimės sėdėti mokyklos suole. Jie irgi organizuotini į skautų skiltis ir draugoves. Ir tuo labiau nes jie gyvenime daugiau blogų pavyzdžių mato ir tuo daugiau pagundų nuklysti į šunkelius. Juos kaip tik reikia gelbėti, duoti jiems sveikų idealų uždegti jų sielose dar neišblėsusius gražius, kilnius troškimus.

Be to, pradžios mokyklose mokosi daug vaikų, kurie visi turėtų tapti vilkiukais ir paukštytėmis. Mokytojai—jų vadais. Kokia dėkinga darbo dirva mokytojams! Reikia tik gerų norų susipažinti su skautų organizacijos pagrindais ir kuogreičiausiai imtis darbo.

Skautų sąjungai plėstis, kaip matom, yra didžiausi galimumai. Ji, be abejonės, skaičiumi dabar labai padidės. Mes senesnieji skautai, sudarysim lyg branduolį toje didelėje šeimoje. Užtatai mes turim būti visose gyvenimo aplinkybėse geriausi jiems pavyzdžiai.

Skautai, mus laukia šviesi ir graži ateitis! Bet visų pirma—mūsų mylimas, skautiškas darbas!

Ed.

Ką sako Vyriausias Skautininkas

apie mūsų organizaciją?

„Sk. Aido" redakcijos atstovas buvo priimtas Vyriausiojo Skautininko *pulk. l. J. Šarausko* ir painformuotas apie Lietuvos skautus, jų organizacijų reformas ir kitus bėgamuosius skautų reikalus. Pasikalbėjimo su Vyr. Skautininku svarbiausias mintis paduodame mūsų laikraščio skaitytojams.

— Aš esu laimingas, kad galiu „Skautų Aidui" padaryti pirmą patarnavimą. Bet kartu su tuo džiaugsmu turiu pažymėti, kad Tamstos klausimų gausumas mane gali padaryti „Sk. A." skaitytojams nuobodų, o skautai neturi būti tokie — pabrėžė šypsodamasis Vyr. Skautininkas, pradėdamas atsakinėti į mūsų bendradarbio klausinėjimus.

— Skautų Sąjungos įstatymui pradėjus veikti J. E. Respublikos Prezidentas Skautų Sąjungos Šefas man pavedė sudaryti vyriausiąjį skautų štabą. Štabo sudarymas neturėjo kliūčių ir man lengvai pasisekė į jį sutraukti žymiausias skautų jėgas. Mano štabo nariai yra jau žinomi ir seni skautų darbininkai. Be to, jų dauguma yra rinkti visuotinio brolijos suvažiavimo kandidatais į vyr. sk. štabą. Greta jų štaban malonėjo įeiti įžymi visuomenės veikėja ir pedagogė p. Sofija Čiurlionienė — Kymantaitė, paėmusi vyriausią skaučių koordinacijos vadovybę. Mūsų štabas J. E. Šefui patvirtinus tą pačią dieną perėmė skautų vadovybę ir pradėjo savo darbą. Negaliu nepažymėti J. E. Prezidento didelio susidomėjimo skautais ir tų prasmingų jiems linkėjimų, įteiktų štabo patvirtinimo dieną. Iš tikro džiugu, kad tiek daug karštų simpatijų skautija turi aukštojoje mūsų šalies valdžioje.

Pulk. leit. sktn. Juozas Šarauskas, Vyriausias Skautininkas.

— Iki šiol mes turėdavome pavydėti (nors tai skautams nepritinka, bet susilaikyti — buvo aukščiau mūsų jėgų...) kitų šalių skautų organizacijoms, kurios tose šalyse turėdavo ne tik visuomenės paramos, bet dar valdžia jas globoja ir sudaro palankias sąlygas jų darbui. Pav., Jungt. Amer. Valstybių skautų organizacija turi išimtiną teisę tose valstybėse vadintis skautų vardu, nešioti jų uniformą, ženklus, laipsnius ir t. t. Ten tėra viena skautų organizacija, bet ji yra didžiulė ir geriausiai organizuojama. Ir kai kuriose kitose šalyse skautai turi įstatymų globą. Štai, dabar jau Lietuvos Vyriausybė išleido skautų organizacijos apsaugos įstatymą. Jojo pamatan padėtas R. Baden Powell'io auklėjimo principas. Vadinas, visa bus tvarkoje. Kas nesilaikė skautizmo kūrėjo ideologijos ir sistemos arba ją buvo iškreipę, o pretendavo afišuotis skautiškuoju vardu — įstatymas sudraudžia. Dabar Lietuvos skautų organizacijos sudarys vieną vienetą, bus vieno centro vadovaujamos ir tvarkomos.

— Vyriausias skautų štabas nori gerai sutvarkyti savo įstaigą ir apsirūpinti techniškomis priemonėmis. Štabo darbas turi būti sklandus ir gyvas. Aš turiu vilties, kad mums tai pasiseks. Pradžia padaryta. Techniską štabo darbą jau dirba apmokamas žmogus. Turim vilties neužilgo rasti patogią štabui patalpą, įsigyti būtiniausių daiktų ir t. t. Ypatingo dėmesio kreipiam į skautišką spaudą. Tuo tarpu „Sk. Aidas" eis kas dvi savaiti. Jis turi būti dažnas svečias ir geras skautų draugas. Vadovų ruošimo klausimas yra štabe dienos klausimu. Kasdien gauname laiškų, dažniausiai pradžios mokyklų mokytojų rašytų, kuriuose rodo didelį susidomėjimą skautų organizacija ir prašo pagalbos. Teks neužilgo pasirūpinti ir būtiniausiomis skautiškomis knygomis.

— Tamsta klausi ar dabar skautų ideologija ir metodai bus pakeisti.„ Turiu griežtai atsakyti, kad ne! Jau įstatymas tą draudžia, jis mūsų organizacijos pamatan deda R. Baden Powell'io sistemą. Dabar ruošiamas Sąjungos statutas. Principialiniai dalykai, kurie yra ir brolijos statute, jame nebus pertvarkomi. Tik bus kiek pertvarkyta pati organizacijos administracinė sistema. Be Sąjungos tarybos, aukščiausiojo administracinio organo, vykdamuoju organu bus Vyriausias Skautų Štabas. Vietose bus labiau sukoordinuojami skautų org. vienetai. Šiek tiek pasikeis ir dabartinė rajonų tuntų sistema, bus labiau suprastinamas jų darbas.

— Tuo tarpu, kol nėra sąjungos statuto, laikinai galioja buv. Lietuvos skautų brolijos statuto nuostatai, kurie neprieštarauja įstatymui ir nėra pakeičiami šefo, sk. remti dr-jos c. valdybos (einančios sąjungos tarybos pareigas) ir vyr. skautų štabo.

— Teks prieiti, kad draugovių vadais būtų suaugę žmonės ir su pedagoginiu stažu. Auklėjimo darbas nėra lengvas, reikia jis dirbti su atsidėjimu ir rūpestingumu.

Patys vaikai to negali padaryti. Skautų organizacija turės būti mokyklos papildinys, ypač auklėjimo srityje. Mes esame tikri, kad mokytojai turės progos įsitikinti skautų metodų tinkamumu ir galės čia pritaikinti savo brangų patyrimą, sugebėjimus ir norą per jaunuomenę pąsidarbuoti tėvynei ir žmonijai.

— Mes ypatingo dėmesio kreipiame į tėvus ir globėjus. Bus jiems leista prisidėti prie draugovės darbo. Jie turės teisės paremti ir rūpintis draugovėmis, kuriose yra jų vaikai. Tačiau skautiškos sistemos, programų, tradicijų ir pan. vykdymą tvarkys skautininkai specialistai. Nors pariferijoje bus plati tėvų iniciatyvos teisė į jų vaikų auklėjimą, tačiau principialiniai dalykai ir administracinis tvarkymas griežtai paliks skautiškos vadovybės rankose.

— Kaip Tamsta žiūri į laikraščių ir paskirų žmonių leidžiamus gandus, kad mūsų organizacija bus išbraukta iš tarptautinio skautų biūro ir pan.?

— Dėl to aš visai ramus. Štabas neturi nė tos minties, kad mus kas bandytų išbraukti iš tarptautinio skautų bendradarbiavimo. Tie gandai arba eina iš tų šaltinių, kuriems skautiškas tvarkymasis yra svetimas arba juos leidžia tie, kuriems nenaudingas skautų organizacijos stiprėjimas. Bet visa tat yra laikina. Kas turi neteisingų informacijų, arba kas klysta, turės progos įsitikinti visiškai kitaip ir supras klydę. Aišku, kai kurie asmens karščiuojasi, mato tą — ko nėra, ir stengiasi įnešti nerimo į pačius skautus. Bet toks darbas yra pragaištingas. Dar nesubrendusi jaunuomenė neturi būti veliama politikos dažais, o ypač politikavimui nėra vietos skautuose. Mūsų aukščiausia politika — būti geru skautu!

— Mes pradėjom darbą kupini energijos ir entuziazmo. Mes esam įsitikinę, kad jis mums seksis. Manom, kad mes pasirinkom teisingiausį ir geriausį kelią pagerbti Aukščiausiąjį, pasidarbuoti tėvynei ir pagelbėti artimui. Todėl mes ramūs ir drąsūs einam į jaunimą. O jis juk mėgsta tyrumą ir tiesumą. Skautizmas visa tą duoda. Tad aišku, — Lietuvos jaunimas čia ras plačią dirvą ir gerus sveikus organizacinius metodus pareikšti savo gabumu ir įdėti jaunystės energiją.

Daugiau aktyvumo ir tikro darbo.

Tenka girdėti (ir tai gan dažnai) nuo ne skautų, tačiau skautams prijaučiančių ir jais susijdomavusių asmenų, kad skautai, turėdami labai gražią idėją, vis dėlto pas mus Lietuvoje beveik nedaug konkretaus tepadaro. Girdėti tik gražūs skautų obalsiai, žodžiai, tačiau nematyti jų dar gražesnių darbų. Reikia prisipažinti, kad šie mums daromi užmetimai nėra visai be pamato.

Kiekvienas girdėjo, kad skautai turi tikslą, tarp kitko, tarnauti artimui. Tam jie ir ruošias; savo sueigose mokinasi pirmosios pagalbos, gelbėjimo per gaisrus ir t. p. Tačiau rodos niekas negirdėjo, kad, tikram gaisrui įvykus, skautai organizuotai dalyvautų kovoje su juo. O progų pasitaiko gan dažnai. Gaisrų Lietuvoje netrūksta.

Skautai yra kiekvieno artimo, o ypač visų vargšų, nuskriaustųjų ir apleistųjų draugai. Kodėl gi skautai yra taip reti svečiai vaikų ir senelių prieglaudose ar kalėjimuose, kur jie galėtų būti naudingi ir būtų maloniai sutinkami? Skautų ruošiamos eglaitės neturtingiems vaikams pas mus irgi yra beveik retenybė, nors kituose kraštuose tai yra jau sena skautų tradicija.

Be savo artimųjų, skautai yra ir gamtos draugai. Dėlko gi nė viena skautų draugovių Kaune ar provincijoje nepasirūpino paimti iš savivaldybės tvarkyti kokią mažą viešą aikštelę ar sodnelį? Būtų patarnauta visuomenei ir parodyta skautų gamtos meilė.

Skautai — patriotai. Prie kiekvieno visuomeninio patriotizmo pareiškimo jie turėtų prisidėti. Vytauto Didžiojo paveikslas keliavo po visą Lietuvą. Beveik visos organizacijos jį sutikdavo ir lydėdavo įvairiuose miestuose. Tarp kitų organizacijų atstovų daugumoje vietų (yra ir išimčių) skautų nebuvo. Dėlko?

Be čia duotų pavyzdžių, galima rasti ir daugiau panašių atsitikimų, kurie rodo mūsų skautų nepateisinamą pasyvumą. Niekur Lietuvoje nematyti didesnių, vertingesnių skautų darbų artimųjų ir visuomenės labui. Ar visur taip yra su skautais? Ar ir kitose šalyse jie tik gražiais žodžiais teoperuoja? Pasirodo ne — yra ir gražių darbų. Štai keli pavyzdžiai:

1928 m. buvo Reino upės potvyniai Lichtenšteine. Po potvynių Šveicarijos skautai pakaitom dirbo vieni (Bazelio ir Zuriko) per Velykų atostogas, kiti per vasarą, kad pašalinus iš seniau dirbamų laukų vandens atneštą didelį smėlio sluoksnį. Dirbo skiltimis 496 skautai. Kiekvienas dirbo mažiausia 6 dienas. Iš viso atlikta maždaug 29.000 darbo valandų „(L' Eclaireur" 1929 m. 4 Nr.).

1930 m. kovo m. viena Lokarno miesto draugovė, grįždama iš iškilos, pastebėjo tik prasidėjusį miško gaisrą. Skautai skubiai ten pasuko. Jie sykiu su artimo kaimo (Monti) gaisrininkais, kol atvyko Lokarno miesto ugniagesiai, parodė tiesiog jau nežmoniškų pastangų gaisrui sustabdyti. Tik 1 valandą nakties skautai grįžo į Lokarną, pavargę, susižeidę, jų uniformos buvo žarijų apdegintos. Po poros dienų jie skaitė laikraščiuose: „Mūsų skautai garbingai patarnavo savo devizui" („L' Eclaireur" 1930 m. 4 Nr.).

Girdėjot apie šių metų pavasario potvynius Prancūzijoj. Visose nelaimės paliestose vietose skautai gyvai pasidarbavo. Taip, pavyzdžiui, Montban'e skautai — 1) palaikė ryšius tarp miesto valdybos ir policijos nuovadų, kareivių ir žandarmerijos, 2) išnešiodavo telegramas (beveik visi laiškanešiai buvo paliesti nelaimės), 3) padėdavo gaisrininkams statyti pompas, vandenį iš rūsių pompuoti, 4) išdalindavo nelaimingiems maistą, 5) dirbdavo, net ir naktį, sugadintoje vanden traukio centralinėje, kad ją greičiau sutvarkius, 6) dirbo prie Raudonojo Kryžiaus, 7) dirbo prie paralpų ir maisto tiekimo. Valdžios organai vartodavo darbui skautus pilnu pasitikėjimu ir buvo labai patenkinti jų atliktu darbu. („L' Eclaireur" 1930 m. 4 Nr.).

Kiekvienam aišku kokios milžiniškos reikšmės turi tokie, su pasišventimu skautų atlikti artimųjų labui, žygiai, skautų vardui pakelti visuomenėje. Liūdna, kad tokių žygių pas mus kaip ir nepasitaiko. Mūsų tarpe nematyti nei pakankamai organizacijos, nei didelio noro ir pasiryžimo.

Būtinai mums reikia būti veiklesniais. Būtinai reikia parodyti daugiau organizuoto, tikrai skautiško darbo. Negalima tik žodžiais būti gerais skautais. Reikia darbų ir reikia, kad ir visuomenė mūsų darbus matytų ir pradėtų daugiau mus vertinti ir gerbti. Negalima tenkintis tik „mažais kasdieniniais gerais darbeliais," kaip pavyzdžiui,: pakelti panelės nukritusią nosinę, ar įmesti į pašto dėžutę draugo laišką. Reikia didesnių, gražesnių darbų!

Swallow.

Skautų TEATRAS

Lavinimosi ir auklėjimosi dirvoje gan svarbų vaidmenį vaidina praktikuojamieji skautų teatrai. Tai kombinuoti, kolektyvūs vaidinimai per skilčių ar draugovių šventes, prie laužo stovyklose, o kartais net viešai — visuomenei. Šiems vaidinimams medžiaga, dažniausiai, imama iš skautiškojo gyvenimo. Ir ten, kur yra geras skiltininkas, sugebantis greitai ir gerai kombinuoti, tų skilčių teatrai turi puikiausį pasisekimą. Tik bėda, kad pas mus tokių skiltininkų dar mažoka, ir todėl, neretai, pasitaiko skilčių teatruose pamatyti tokius dalykus, nuo kurių tenka parausti ir panašius teatrus visai paneigti.

Teko matyti, kaip per vienos draugovės šventę, kurion buvo atsilankę garbingų visuomenės žmonių, skiltys scenoje ištisomis valandomis tęsė kažkokius pikantiškus vaidinimus, daugiausia inscenizuodamos plėšikiškas arba kitas pajuokiančias scenas. Tuo metu, iš panašių teatrų, susirinkę svečiai, susidaro ne visai rimtą nuomonę ir apie pačius skautus. Taigi, vieton naudos, kuri laukiama iš teatrų, išeina nenauda.

Kas daryti?

— Netenka manyti, kad reikia skilčių teatrus visiškai iš mūsų programų išbraukti. Ne. Mums reikia tik daugiau susirūpinti tais teatrais. Mes dažnai iš nieko mėginame sukurti kūrinį, o reikia žinoti, kad iš nieko—niekas. Be galvojimo, o tik nuotaikos dvasioj sukurtas dalykėlis, gal tik pačiam kūrėjui įdomus, bet ne kitiems. Todėl daug vertingiau ne kurti, o tik pritaikyti savo sąlygoms jau sukurtą dalykėlį, kitaip sakant, jį improvizuoti. Į skilčių teatrus, mes ir privalėtume žiūrėti, kaip į improvizaciją ir lavinimąsi.

Ruošiantis skilčių teatrui svarbu štai kas atsiminti: 1) *kad vaidinimas turėtų aiškų tikslą*, t. y. ką juomi norima parodyti ir iškelti, 2) *kad jis nesitęstų ilgiau 5—10 min.*, 3) *būtų gyvas ir įdomus*, 4) *turėtų aiškią užbaigą* ir 5) *būtų įvairus* (daugiau judėjimo, bet nesiblaškymo).

O vaidintojai, tikriau inscenizuotojai: 1) *privalo atmintinai mokėti žodžius* (kad nereikėtų suflerio), 2) *turi kalbėti balsiai, aiškiai, ir nereikalingai neperdėtų* (nerodytų perdidelių savo gabumų) ir 3) *būtų gerai įsigyvenę į tą asmenį, kurį norima vaidinti scenoje.*

Va, nors tik šitiek turint galvoje, lengviau seksis skilčių teatro darbas ir jis bus įdomus ir naudingas.

Bet mes, mūsų skautiškajam darbe, negalime pasitenkinti vien skilčių teatrais. Mūsų darbo rimtumas reikalauja, kad prie kiekvieno tunto būtų sudaromos atskiros *skautų teatro trupės*, kuriose rastų darbo skautai-ės, teatro meno mėgėjai, o vadovautų žmonės—režisoriai, susipažinę su teatro darbu. Skautų teatro trupės tikslas privalėtų būti, ne vien skautiškų ir tautiškų veikalų veikalėlių pastatymas, bet ir lavinimasis teatro mene, paskaitomis, improvizacijomis, lankymosi į geresnius vaidinimus, valstybės teatrą ir t. t.

Skautas turi būti pilnas žmogus!

Sk. V. Kviklys.

Henr. Ablauchas.

Idealų keliais.

(Panevėžio tunto dešimtmečio sukaktuvių proga).

Vadinasi, taip ir praėjo dešimtis metų... Idealūs Panevėžio skautai, apsišarvavę trumpom kelnėm, jau ištisą dešimtmetį plėšia tėvynės dirvonus, beria sėklą į jaunas romanų nenuvargintas širdis ir skaisčias, nesuteptas, kaip gimnazisto matematikos rašomojo darbo lapą, sielas... Darbas dėl idėjų tikrai kilnus ir jis nužymėtas eile juodų kryžių, gimnazistiškai tariant, erškėčiuotas panašaus formato (2) ženklais, kurie jauną idealistą ne vieną trimestrą piovė ir žudė... Tai tikra gyvenimo tragedija! Ir kuo žmogus daugiau dėl idėjų dirbi, tuo sunkiau žengti erškėčiuotais šios žemės takais.

Jei aš kada nors mirsiu, tai noriu, kad apie mane nieks nerašytų jokių knygų, o mano kančias sucharakterizuotų šiom formulėm: „Pergyveno vokiečių okupaciją, beganydamas jurkšyrų veislės lietuviškas kiaules tėvynės dirvonuos, ir tiek pat prikentėjo semdamasis mokslo žinių vyrų gimnazijoj" ir to užteks, o jei dar pridėti, kad per 14 metų baigė gimnaziją ir tiek pat metų buvo inspektoriaus žinioj — tai visos mano kančios bus kaip veidrody. Kad buvau skautu — apie tai prašau nieko neminėti, nes mane gali apvainikuot kankinio vainiku, kas aiškiai prieštarauja mano etikai ir estetikai... Tik neužsiminkit, kad aš eidavau pas inspektorių su raščiukais, idant gauti klasę skilties sueigai... Tai tolimos praeities vaizdai.

Taip ir praūžė dešimt metų, kaip malonus sapnas, kuris liūliuoja ir supa kiekvieną gimnazistą šeštadienį parėjus iš literatūrinio vakaro.

Skautai išmoko mylėti gamtą ir būčiau neteisus, jei čia nepaminėčiau Jasnogurkos. Ten taip gražu, aplinkui kvepia žiedai... vakaras... parkas paskendęs paslaptingoj tamsumoj didingai žiūri į elektra apšviestą Panevėžį. Parko gilumoj svajoja jaunas idealistas apie artimųjų meilę ir teikia pirmą pagalbą nuo širdies plakimo apalpusiai savo, ar savo draugo, sesutei. Kiek skautiškos dvasios, kiek riteriškumo! Gražios gamtos sužavėtas nevienas tapo skautiškos dirvos artojum... o vis tai nuopelnas dieviško Jasnogurkos parko! Jasnogurka turėtų būti įrašyta į tunto istoriją aukso raidėmis.

Per 10 metų kaip viskas pasikeitė: tada dar buvęs skautas dabar jau žiūrėk raudonu pagurkliu komanduoja Laisvės al. 20 nr. pačiam generaliniam štabe, kitas vėl jau tiek, sakysim, iškilo, kad jo net jau nesimato, arba vėl stovi kokios nors partijos prišaky, o kiek daug entuziastiškai verčia Kaune konkę, na pagaliau jau ne vienas kan. Tumo palaimintas skautiškai auklėja kandidatus į vilkiukus ar paukštytes... Ir vis tai buvo laikai, kada Panevėžys šiuos egzempliorius glaudė po savo sparnu...

Prabėgo metai ir jų jau nebegrąžinsi, o kas bus ateity, kas gali žinoti, gali pasitaikyti visko: sakysim, gali žmogus paslysti iš doros kelio, arba net įsimylėti, bet ar verta dėl to liūdėti, kada vyksta. dešimtmečio paminėjimas.

Šia proga iš pačių širdies gelmių noriu išlieti širdingus linkėjimus Panevėžio skautams. Mano kuklūs norai galima suformuluoti sekančiu būdu: aš stačiai trokštu — 1) kad visi Panevėžio skautai nesektų mano pėdomis, 2) kad palaikytų tuščioje kasoje turiningas tradicijas, paremtas Feigenzono skolomis, 3) kad atskiri individai mažiau bliūznytų, 4) kad broliai su sesutėm skautai negadintų savivaldybės turto — nešlifuotų Respublikos šaligatvių, 5) kad remtų tautišką pramonę, išskyrus malūnų sindikatą ir tabakos gamybą ir pagaliau 6) kad mylėtų savo artimą.

Ernést Thompson Seton.

Du maži laukinukai.

PIRMOJI DALIS.

I.

Prošvaistės.

Yanas buvo maždaug panašus į kitus dvylikos metų berniukus tuo, kad gyvai domėjos indėnais ir gamta, bet nuo daugumo jų skyrės tuo, kad niekad neišaugo iš to savo domėjimosi. Tiesą pasakius, juo jis augo didyn, juo jam buvo maloniau rinkti ir krauti tas žinias iš girios gyvenimo ir indėnų išminties lobyno, kurios jam patikdavo, kol buvo vaikas.

Yano tėvas buvo neturtingas. Tai buvo tiesus rafinuotų pamėgimų žmogus, tik pritingįs—kaipo verteiva pirklys jis buvo susilaukęs visiško nepasisekimo. Svetimiems jis buvo atlaidus, bet saviškiams griežtas ir atšiaurus. Savo sūnaus pamėgimu girios gyvenimui jis niekad nesidomėjo ir, kada sau įkalė į galvą, kad jis gali pakenkti vaiko mokslui, griežtai uždraudė jam jį tenkinti.

Yaną kaltinti apsileidimu mokykloje tikrai nebuvo galima. Savo klasėje jis buvo pirmas mokinys, nors ir buvo už jį daug vyresnių vaikų. Jis, apskritai, mėgo knygas, bet tos, kurios lietė gamtą ir indėnų gudrybes jam labiausiai tiko. Knygų, tiesą pasakius, jis daug ir nematė — tais laikais tai buvo retenybės: net viešoji biblioteka negalėjo pasididžiuoti dideliu jų gausumu. O prie tų, kurias jis pažino, — tarp jų buvo Lloydo „Skandinaviški sportai", Grayo „Botanika" ir kelios Kuperio apysakos,—jis buvo rište prisirišęs Šiaip jis buvo bukštus, paklusnus vaikas. Bet neišmintingas tėvo įsakymas mesti tą, kas buvo jam brangiausia, padarė jį tik nepaklusniu vaiku—gerą berniuką pavertė blogu. Jis per daug bijojo savo tėvo atvirai nepaklausyti, bet, vis dėlto kiekviena pasitaikiusia proga sėlindavo į laukus ir girias. Sulig kiekvienu nauju paukščiu ar augalu, kurį užtikdavo, jis pajusdavo malonų su skausmu sumaišyto džiaugsmo virpulį—skausmą jis jausdavo, kad nežino naujojo paukščio ar augalo vardo ir neturi iš ko jį sužinoti.

Tas begalinis susidomėjimas žvėrimis buvo tapęs aistra. Dėl jojo kelias į mokyklą ir iš jos buvo labai vingiuotas. Mat, eidamas, jis keliskart pereidavo per gatvę, nes šitokiu būdu gaudavo praeiti pro smuklę, kurios lange buvo išstatytas spalvotas šampano skelbimas su dviem taksiukais, vejančiais žiurkę. Lygiai priešais buvo tabakininko krautuvė, kurios lange buvo graži tabaku nukrauto dramblio statulėlė. Truputį daugiau išsukus iš kelio, buvo žvėrienos krautuvė, kur galėdavo pamatyti žąsų ir būdavo visados tikras, kad pamatys stirnos galvos iškamšą. Dar toliau buvo kailių krautuvė su nuostabiu iškimštu lokiu. Kitoje vietoje Yanas galėdavo pamatyti šunį, kuris buvo užmušęs rakūną, o dar kitoje vietoje, kitoje gatvėje, buvo namas su aukšta veranda, po kuria, kaip pasakojo, kadaise laikė pirakintą mešką. Tos meškos jis niekad nematė. Jos jau keliolika metų nė dvasios nebuvo, bet jis jausdavo malonumo, praeidamas pro tą vietą. Kitoje vietoje, kur dvi gatvės susikryžiavo, kaip mokiniai tarpusavyje pasakodavos, prieš keliolika metų buvo užmuštas šeškas ir drėgnomis naktimis dar galėjo būti užuostas jo kvapas. Yanas ten visados sustodavo, pauostydavo ir pasigėrėdavo kvapu. Nors vėliau jis ir sužinojo, kad tai buvo iš prakiurusio vamzdžio išsiveržiančių dujų kvapas, tačiau tai nė kiek nesumažino jo malonumo.

Yanas neturėjo jokio pateisinimo šitoms silpnybėms ir rausdavo iš gėdos, kada jo vyresnysis brolis paimdavo jį į nagą už jas. Jis tik viena žinojo—kad tokie dalykai jį žavėte žavi.

Bet labiausiai jį masindavo iškamšu krautuvė, kurią didžiojoje gatvėje laikė žmogus vardu Sanderis. Yanas praleido, taip suskaičius, daug savaičių, žiūrėdamas susižavėjęs, su nosia, priplota prie lango. Jame buvo kelios baisiai išsišiepusios lapių ir kačių galvos ir gražiai išstatytų paukščių. Pati gamta būtų galėjusi pasinaudoti iš to lango, kaip tinkamiausiai parodyti plunksnas. Kiekvienas paukštis atrodė nuostabesnis už paskutinį.

Jų buvo, gal, apie penkasdešimt, ir ant kai kurių buvo uždėti parašai, kadangi jie buvo kažkada išstatyti metinėje apskrities mugėje. Tie parašai buvo ypatingai brangūs Yanui. Tie paukščiai su jų vardais giliai įsiruobė jam į atmintį ir padidino jo „girines" žinias

Pravaikščiojęs pro šią krautuvę apie metus ar daugiau, Yanas padarė beviltišką planą. Nutarė ne mažiau ir ne daugiau, kaip įeiti į vidų. Praėjo keli mėnesiai, kol jis išdrįso, nes jis buvo drovus ir bukštus, bet ak! jis taip to troško. Greičiausiai, jei Yanas būtų drąsiai įėjęs ir paprašęs, jam būtų leidę viską apžiūrėti; bet jis nedrįso. Jo naminis auklėjimas buvo užgniaužiamos rūšies. Jis išrinko keisčiausią iš mažų paukščių lange — pelėduitį, paskui sukando dantis ir įėjo į vidų Kaip baisiai sužvangėjo skambalas prie durų! Paskui įstojo dar baugesnė tyla, ir joje pasigirdo žingsniai ir pats didysis žmogus išėjo.

— Kiek... kiek... kaštuoja ta pelėda?

— Du dolerius.

Čia visa Yano drąsa išgaravo. Jis pabėgo. Jei jam būtų pasakę dešimt centų, ir tai jam būtų buvę visiškai neprieinama. Yanas vos

Kauno raj. tuntas kasmet J. E. Respublikos Prezidento vardinių išvakarėse suruošia didžiulį tradicinį laužą. Ir šiemet Kauno tuntas padarė tokį laužą su įdomia programa. Nuo laužo J. E. Respublikos Prezidentą pasveikinti buvo nuvykusi specialinė delegacija, kuri įteikė adresą ir gražių gėlių bukietą. Paveikslėly matyt grįžę sveikintojai p. Prezidento apdovanoti saldainiais ir kitais skanumynais.

girdėjo, ką krautuvininkas sakė. Jis išsiskubino, neaiškiai jausdamas, kad buvo danguje, bet nebuvo užtektinai geras jame pasilikti. Iš stebuklingųjų dalykų aplinkui jis nieko nepamatė.

II

Pavasaris.

Yanas, nors ir nestiprus, negalėdavo atsigėrėti stiprybės žygiais. Jis būtų greičiau norėjęs būti Samsonu, kaip Moize, Herkulu kaip Apolonu. Visais savo pamėgimais jis linko į girios gyvenimą. Kiekvienais metais, kada ateidavo pavasaris, jis pajusdavo kažkokį akstiną atsistoti ir eiti... eiti... Jis be galo susijaudindavo, kada anksti kovo mėnesyje pirma varna prakranksėdavo viršum galvos. Bet jo kraujas virte užvirdavo, kada laukinės žąsys, ilga, dvilypė, strėlos pavidalo gona, pertraukdavo į šiaurę. Jis nūste panūsdavo vykti su jomis. Kada pasirodydavo naujas paukštis ar žvėris, jis pajusdavo savotišką peršėjimą, dilginimą apie nugarkaulį ir nugarą, tarsi turėtų karčius, kurie atsistotų. Tas jausmas sustiprėjo su jo jėgų padidėjimu.

Visi jo mokyklos draugai sakydavo, kad jiems „patinka" pavasaris. Kai kurios mergaitės net sakydavo, kad jos „baisiai myli" pavasarį. Bet nei berniukai nei mergaitės negalėdavo suprasti tos beprotystės, kuri suliepsnodavo Yano akyse, kada pavasaris iš tikrųjų ateidavo—to veidų paraudimo, kvėpavimo padažnėjimo, neramaus veikimo geismo, maištingumo priepuolių prieš mokyklos drausmę, nervingos energijos pertekliaus, kraujo troškimo kraujyje, noro bėgti —bėgti į šiaurę, kada pavasaris trimitavo kiekvienam jo pojūčiui.

Tada vėjas, ir dangus, ir žemė —visa virpėjo. Visur buvo triukšmas, nors niekur nebuvo girdėti nė žodžio. Viduje ir ore krutėjo bruzdėjo. Buvo paraginimo laukinių žąsų klegėjime. Bet tai tik buvo triukšmas, nes jis negalėjo suprasti, kodėl jis buvo taip sujaudintas. Buvo balsų, kurių jis negalėjo suprasti —pranešimų, kurių jis negalėjo išskaityti; visa buvo liežuvių sumišimas. Jis tik troško atitrūkti. „Kad tik galėčiau atitrūkti. Kad... kad... O, Dieve!" jis miksėdavo, kankinamas savo negalėjimo išsireikšti, o paskui mesdavos ant kokio krantelio, imdavo kramtyti šakeles, kurios pasitaikydavo parankiui, drebėdavo ir pats savimi stebėdavos.

Senas ir jaunas prie skautų stovyklos stalo.

Tik vienas dalykas sulaikydavo jį nuo kokio neapgalvoto ir pražūtingo žygio — nuo prisidėjimo prie kokio nors klajojančio indėnų būrio šiaurėje arba čigonų arčiau — o tai buvo stipri ranka namie.

III.

Jo broliai.

Yanas turėjo daug brolių, bet tik tie, kurie buvo jam gretimi amžiumi, svėrė. Radas buvo dvejais metais vyresnis. Tai buvo stiprus berniukas, kuris didžiavos savo „sveiku protu". Nors jis ir buvo tiek vyresnis, jis buvo žemesnis už Yaną mokykloje. Tas jam netiko, ir jis džiaugdavos kiekviena proga, kurią gaudavo parodyti savo didesnę jėgą.

Šiaip jis buvo drąsus ir ištvermingas, bet ir šaltas ir kietas, be žmogiško jausmo ir lašo raudono kraujo. Net būdamas vaikas, jis girdavos, kad dėl nieko nesikarščiuoja, tiki tik sveiku protu, vadina lopetą lopeta ir niekad nepavartoja dviejų žodžių, kur vieno užtenka. Jis turėjo daugiau proto, kaip šiaip jo amžiaus vaikai, bet taip norėjo būti laikomas retos išminties ir gudrumo asmeniu, kurio nepaveikia joks jausmas, kad niekas nebuvo jam perdaug beširdiška padaryti, jei jis tarės, kad tai pritiks jo prisiimtam būdui. Jis nebuvo ypatingai savanaudiškas, bet vis dėlto apsimesdavo toks tam, kad žmonės apie jį reikšmingai ir pasigėrėdami sakytų: „Ar ne gudrus jis? Ar nemoka jis savim rūpintis?" Kas buvo jame žmogiškos šilimos, anksti mirė, ir jis, augdamas, tapo labiau ir labiau nemėgiamas.

Jo santykiai su Yanu gali būti suprasti iš vieno atsitikimo.

Yanas vieną kartą išsliaužiojo žemą, erdvią vietą tarp grindų balkių ir žemės po namais. Malonus jausmas, kad jis tyrinėjimo ekspedicijoje vedė jį toliau ir toliau (ir pagaliau užtraukė jam pylos nuo tėvo už drabužių sutermenimą), kol jis surado įdubimą vienoje pusėje, kur galėjo beveik stačias atsistoti. Jis tučtuojau sudarė vieną iš savo planų — nutarė ten įrengti slaptą ar bent privačią dirbtuvėlę. Jis žinojo, kad, jei paprašys leidimo, jam bus atsakyta, bet, jei jis su Radu paprašytų, tai galėtų ir susilaukti jo. Radui sumanymas patiko. Bet jis buvo tikras, kad „bus geriau, jei ne jie abudu eis tėvo prašyti leidimo". Jis „galės atlikti tą dalyką geriau vienas", ir atliko.

Paskui jiedu ėmės darbo. Visų pirma, reikėjo pagilinti duobę nuo trijų iki šešių pėdų visur ir išskirstyti žemę vienodai po namo grindimis. Čia buvo daug dienų darbo, ir Yanas parėjęs iš mokyklos kasdien dirbo atsidėjęs. Kada duobė buvo praerdvinta, prireikė lentų sienoms ir grindims. Lentos buvo labai pigios — menkesnės rūšies, pavartotos medžiagos buvo galima gauti pusvelčiui — ir Yanas surado ir sunešė užtektinai lentų dirbtuvei padaryti. Radas buvo pusėtinas dailidė ir dabar ėmės statybos darbo. Jie dirbo drauge vakaras po vakaro. Visą laiką Yanas karštai, su užsidegimu svarstė, ką jiedu darys dirbtuvėje, pabaigę ją, kaip įsitaisys įrankių ir, gamindami rėmelius, užsidirbs pinigų. Radas pritardavo, kartas nuo karto sukriuksėdamas — toks buvo jo paprotys. Kasdien jis pasakydavo Yanui, ką padaryti, kol jo nebus.

Skautas gerai žino savo kelią — jis yra visad tiesus.

Pagaliau sienos buvo pabaigtos. Vienoje pusėje buvo įstatytas langas, paskui įtaisytos durys su spyna ir raktu. Koks džiaugsmas! Yanas švitėjo nuo malonumo ir pasididžiavimo, kad įvykdė savo sumamymą. Jis iššlavė grindis pabaigiamajai iškilmei ir atsisėdo ant suolo pasidžiaugti, kai staiga Radas tarė:

„Dabar užrakinsiu dirbtuvę". Tai praskambėjo maloniai, didingai. Yanas išėjo laukan. Radas užrakino duris, įsidėjo raktą į kišenę, paskui, atsisukęs, šaltai, žiauriai pabrėždamas, tarė:

„Tu nuo šiolei nebelandžiok į mano dirbtuvę. Tu neturi nieko bendro su ja. Ji mano. Aš išgavau leidimą jai padirbti". Visa tai jis galėjo įrodyti, ir įrodė.

Alneris, jauniausias, buvo aštuoniolika mėnesių jaunesnis už Yaną ir maždaug tokio pat ūgio, bet čia panašumas ir baigės. Jo vyriausias tikslas gyvenime buvo būti madingam ir puošniam. Jis vieną kartą nustebino savo motiną, įterpęs į savo poterius visai širdingą prašymą: „Teikis, Dievuli, padaryti mane dideliu dabita". Tuštybė buvo jo didžiausias trūkumas, o tinginystė — didžiausia nuodėmė.

Meilikavimu buvo galima priprašyti jį padaryti bet ką, kur nebuvo reikalinga pastanga. Jis tiesiog skaudamai troško pagarsėti. Jis nesitvėrė noru būti visų rodinėjamas kaip garsenybė toks ir toks — jam nebuvo svarbu koks, bet tik būtų rodinėjamas. Bet jam ir į galvą neateidavo dėl to padirbėti. Mokykloje jis buvo labai negabus. Jis buvo trimis klasėmis žemiau už Yaną ir paskutinys mokinys savo klasėje. Jiedu abudu drauge išeidavo į mokyklą, nes toks buvo tėvo įsakymas, bet retai ją pasiekdavo drauge. Jiedu nieko bendro neturėjo. Yanas buvo pilnas karščio, entuziazmo, nuoširdumo ir energijos, bet buvo nepaprastai smarkaus ir nesuvaldomo temperamento. Dėl menko nieko jis baisiai įpykdavo, nors jam tas piktumas tuoj ir praeidavo. Tada visados įstodavo tokia pat smarki reakcija, ir jis visados atsiprašinėdavo ir prašydavo taikintis. Alneris buvo gero tingaus būdo. Jis labiausiai domėjos žaidimais. Yano pamėgimui indėnams jis nejautė jokios simpatijos — „indėnai nešvariais, palaikiais rūbais. Ve! Biauru"! Sakydavo jis su panieka.

Tokie buvo gretimieji Yano broliai.

Todėl nenuostabu, kad jis diena dienon nuo jų tolo.

(B. d.)

Skautai Vokietijoje.

Organizacinis jaunimo judėjimas, ypač skautiškos krypties, Vokietijoje yra labai išsiplėtęs, tačiau ir labai pakrikęs, necentralizuotas — nėra kokio nors centro, kuris jungtų tas gausias jaunimo organizacijas Vokiečių skautai, paprastai vadinami bendru vardu „Pfadfinder", kažkuo skiriasi nuo viso pasaulio Baden-Powellio sistemos skautų. Jie net neįeina į tarptautinę skautų organizaciją.

Vokiečių skautai savo pradžią skaito nuo 1897 m., kada susidarė pirmosios taip vadinamos „Wandervogel" grupės, kurių uždavinys buvo keliauti po savo kraštą. Kiek vėliau įsisteigusi Baden-Powellio skautų organizacija iš pradžių nepaveikė vokiečių, nors jie ir naudojosi tos organizacijos metodais. Tik 1911 m. Vokietijoj įsisteigia skautai (Pfadfinder), nebe „Wandervogel'iai", nors ir iš šių išaugę. Dabar veikia abi organizacijos, viena labiau laikosi Baden-Powellio skautų sistemos, kita — daugiau savaiminga. Kasmet iš šitų dviejų organizacijų išauga vis naujos ir naujos, nuo jų atskildamos ir nebepalaikydamos tarpusavio ryšio, organizacijos. 1924 metais džamborėje dalyvavo dar ir vokiečių skautai (Ring=und Nempfadfinder), bet vėliau jie nebepalaiko ryšių su tarptautine skautų organizacija. Nėra vienybės ir jų pačių tarpe Taip dabar yra net apie 60 atskirų organizacijų, kurių vienos artimesnės skautams, kitos tolimesnės, bet jos visos šį ar tą yra pasiėmusios iš Baden-Powellio sistemos.

Didžiausia ir seniausi skautiškoji organizacija Vokietijoje yra „Deutscher Pfadfinderbund", po jos — „Deutsche Freischar", apimanti daug mažesnių skautiškų ir „Wandervogel'ių" grupių. Labiau skautams artimos organizacijos yra „Pfadfinderschaft St. Georg", „Die Adler und Falken", „Bund deutscher Kolonichaftlpfadfinder", „Ringgemein deutscher Pfadfinder", „Seepfadfinder" ir k. Skautiškasis judėjimas Vokietijoje apima visus luomus ir visų pakraipų žmones. Taip, pavyzdžiui, skautiškosios organizacijos prasideda nuo laisvamanių, neutralių, proletariškųjų, socialistiškųjų ir baigiasi

Skautui **Labuckui Mikui,**
dėl jo mylimos motutės mirties, reiškiame gilios užuojautos.
Utenos Dr. Basanavičiaus Draugovė.

politiškomis, tikybinėmis organizacijomis. Vienu žodžiu, skautiškas judėjimas, nors ir neorganizuotas, labai plačiai yra apėmęs visos Vokietijos jaunuolius. Bet užtai skaučių — tai nedaug tėra.

Iš ypatingų vokiečių skautų žymių labiausiai tenka paminėti jų tautiškumą ir gana aštrų militarizmą. Visose sueigose, visur ir kiekviena proga skiepijama jaunimui beveik šovinistinis tautiškumas ir militarizmas. Kartu su šituo yra užakcentuojamas ir fizinis auklėjimas. Kūno kultūra pas vokiečius stovi labai aukštai. Fiziniai jie yra net taip užsigrūdinę kad net žiemos metu, esant sniegui, skautiškoje uniformoje, be palto, trumpomis kelnaitėmis, kas šeštadienį vyksta į naktines iškilas Taippat yra didelis ir jų ištvermingumas: į iškilas vyksta visada su pilno svorio kareiviškomis kuprinėmis. Šituo fiziniu lavinimu ir užgrūdinimu vokiečiai nori sudaryti tvirtą pamatą savo ateičiai, savo būsimajai kartai.

Kiek ypatinga yra ta vokiečių skautų ypatybė, kad jie šiokiomis dienomis iškilų nedaro, bet už tai šeštadieniais vakare visada visi vyksta į naktines iškilas, vistiek, ar tai būtų žiemą, ar tai būtų vasarą.

Organizuojasi skautai būreliais, atitinkančiais mūsų skiltims, kurie sudaro didesnius būrius, šiems vadovauja beveik visada jau suaugę žmonės. Kiekvienas toks vadas niekieno nėra varžomas elgiasi savarankiškai ir sulig savo nuožiūra. Tačiau visur yra pabrėžiamos aukščiau minėtos 3 žymės: tautiškumas, militarizmas ir fizinis auklėjimas.

Baigdamas dar padarysiu pora pastabų dėl uniformos. Nors ir labai daug yra organizacijų, bet jos beveik visos dėvi panašią į tarptautinę skautišką uniformą, tik skiriasi savo ženklais. Bendras bruožas — visi gerbia savo uniformą. Uniformą dėvi ne tik stovyklų ir iškilų metu, bet ir mokyklose ir namie (mokyklų uniformų Vokietijoj nėra). Net universitetuose, kur jų irgi daug yra skautai dėvi uniformas trumpomis kelnaitėmis.

Skautiškas judėjimas, nors savotiškas, bet apima didelę Vokietijos jaunimo dalį.

Psktn. K. Avižonis.

Laimė — linksmumas.

Rašo viso pasaulio skautų šefas Robertas Baden-Powell'is.

„Nugalėti daugelį šio gyvenimo sunkenybių padės lazda ir šypsena — ypač šypsena".

Kas yra laimė?

Turtai? Padėjimas? Galybė?

Visai ne tai!

Tokios mintys ir daugelis panašių, paprastai, ateina žmogui į galvą. Visa tai paprastai, laikoma laime; betgi, tų dalykų siekiant, tenka išnaudoti kitus žmones ir pasirodyti, kad esi geresnis už juos kokiu nors atžvilgiu. Kitaip sakant, ką nors laimėti, kitiems pralaimint.

Ne taip aš suprantu laimę.

Aš tikiu, kad esame leisti šian stebuklų ir grožio pasaulin su įgimta mums galia pasaulį pažinti, turėti džiaugsmo, prisidėti prie jo tobulinimo ir padėti kitiems žmonėms, užuot juos išnaudojus ir, labiausiai, gyvenimu d ž i a u g t i s, tai yra b ū t i l i n k s m a m, laimingam.

Laimė, mano manymu, tai būti linksmam. Bet linksmumas nieku būdu nėra p a s y v u s, tariant jo įsigyti negali vien sėdėdamas bei jo belaukdamas; tuo būdu tegalėtum sulaukti mažesnio dalyko — malonumo.

Juk mes esame apdovanoti rankomis bei kojomis, protu bei gera ambicija, kad būtumėm a k t y v ū s; ieškant tikros laimės, tikros linksmybės daugiau laimi aktyvus negu pasyvus.

Kaip ir kitos „specialybės", linksmumas turi savo ženkliuką — tas ženkliukas tai šypsena. Kada aš buvau dar nevedęs, mano draugų žmonos labai rūpinosi surasti man gerą žmoną. Apsivylusios dėl to, kad aš nuolat buvau šaltas bendraudamas su įvairiomis jų pristatytomis kandidatėmis, ponios mane klausdavo, kokių ypatingų reikalavimų aš statau moteriškei. Aš atsakiau, kad pas moterį ieškau tam tikros veido išraiškos. Jos stebėjosi. Bet kurie pažįsta žmones iš jų išvaizdos, žino, kad mano ieškotoji moteris turėjo būti su tokia veido išvaizda, kuri pasidaro pas žmogų nuo juoko. Ji turi juoktis, turėti jumoro, turėti gero charakterio. Dažniausiai pasirinkti žmona yra nelyginant lygiai sunku kaip ir nupirkti gerą žirgą. Bet jei rinkdamasis vadovausies akių bei veido išraiška, nebus blogai.

Pyktis, skausmas, baimė, rūpestis, visi negerumai, kurie žmogų užpuola, pabėga prieš šypseną, jei tik prisiversi nusišypsoti. Pamėgink tai padaryti dar šiandien, po artimiausio nepasisekimo; kada teks pasivėluoti į traukinį, arba kai kas užmins skaudamą kojos pirštą. Tada iš tikrųjų šitai Tamstą gerai sutaikins su kitais žmonėmis ir sudarys gerus santykius. Pamėgink nusišypsoti arbatinėj, paliepdamas nuvargintai patarnautojai ką nors sau paduoti, arba užvaikytam geležinkelio tarnautojui. Tavo viršininkui šitai suteiks neįkainojamą pagalbą, džiaugsmingą, noriai dirbantį darbininką. Jau senai man patyrimas parodė, kaip daug tiesos, kad „lazda ir šypsena jums padės nugalėti daugelį šio gyvenimo sunkenybių — ypatingai šypsena", o toliau tas pats patyrimas mane pamokė, kad lazdą galima ir iš viso palikti namie.

Skautai ir mokykloje skautai.

Šveicarijos skautų („Les Eclaireurs Unionistes Suisses") laikraštyje „L. Eclaireur" (4 N. 1930 m.) vienas skautas — mokinys rašo:

...„Praeitais metais, sekančią dieną po Šv. Jurgio sueigos, kurioje draugininko buvo laikytas pašnekesys apie skauto tiesumą, skautas išrašinėja iš draugo matematikos rašto darbą. Mokytojas jį pastebėjo ir jam už šį darbą parašė 0.

Kauno raj. tunto vyresn. skautų grupė lanko kariuomenės poligoną.

Nuo to laiko rašto darbus jis rašo pats.

Kitą sykį mano klasėje mokytojas pastebėjo, taisant graikų kalbos raštiškus atpasakojimus, kad du mokiniai, kurie sėdi šalia, padarė visai vienodus darbus. Jis juos perspėjo, tačiau šį sykį nenubaudė.

Aš pastebėjau, kad tai buvo du skautai, kurių vienas — skiltininkas.

Ką reikia apie tai manyti?

Ar tai liečia „skauto garbę"?

Jei mokytojas mumis pasitiki, kam jį apgaudinėti?

Aš pastebėjau dar kitą dalyką mokykloje.

Yra kaip ir visur dvi skautų kategorijos:

Vieni **mėgina** (ir paprastai jiems pasiseka) taikinti skautų įstatus mokykloje, namuose, būdami uniformoje, apsirengę civiliai, visur... Šitie **dirba** (juk iš tikrųjų darbas — tai tik pramoga), kai kiti, tuo tarpu, daro „didelį skirtumą" tarp „skautystės" ir „mokyklos" (argi negalima jų suderinti?). Tokių yra dauguma, jie būva per dažnai neskautų kompanijoje, jie keikias... ir t. p.

Yra maždaug 200 skautų mano mokykloje iš 850 mokinių.

Kiek iš jų galima priskaityti pirmajai kategorijai?

Mano klasėje mes esam 13 skautų iš 18 mokinių. Man rodos, kad iš mūsų tik... tačiau nereikia teisti!

Ak! tai yra sunku **būti geru skautu!"**

Išverčiau šiuos Šveicarijos skauto žodžius, nes juos kartais galima taikinti ir mūsų mokyklų skautams.

S.

Skautai kariuomenės stovykloje.

Š. m. kariuomenė suruošė Varėnos apylinkėse puikią stovyklą. Kauno skautai, sužinoję apie šią stovyklą, nepraleido ir jos be susidomėjimo, juoba, kad joje daug kas panašu į skautų stovyklas. Gerb. pulk. Šarauskas parūpino auto ir pakvietė Kauno skautus vyčius ir skautų vadus rugp. 24 d. aplankyti kariuomenės stovyklą. Oras puikus, saulė maloniai šviečia, mes 12 asmenų grupė anksti rytą 4,30 v. išvykstame stovyklon. Nepasijutom, kaip prabėgo trejetas valandu, ir mes išvydome stovyklą. Tarp medžių matyti palapinės, kiekviena ginklų rūšis turi įsirengusi atskirą stovyklą. Mes sustojame ties aviacijos stovykla. Apžiūrinėjam. Pirmoj eilėj pradedame nuo artimiausios pėstininkų stovyklos. Visa sutvarkyta labai gražiai, palapinės išrikiuotos eilėmis. Viduryje stovyklos graži alėja iš šalių apsodinta kadugiais.

Apžiūrime lauko duonos kepyklą, susipažįstame su maisto tiekimu.

Artilerijos stovykla už 5—6 klm. nuo pėstininkų, kiek kitaip sutvarkyta. Kiekviena dalis sudaro visai atskirą stovyklą. Vieta tikrai žavinti; gražus pušimis apaugęs kalnelis, pakalnėj didelis gilus ežeras, viskas kartu verste verčia gėrėtis ir džiaugtis tokia gamta. Stovykla puikiai papuošta; aplinkui visus takus, takelius išmarginta žemėje gražūs vaizdai, išpaišyta (išdėstyta): Gedimino pilis, vytis, artileristas ir įvairios gėlės bei šūkiai. Visa padaryta iš samanų, akmenėlių, šiaudų, smėlio ir šermukšnių uogų.

Atsisveikinę su kar. stovykla sėdame į auto ir vyr. leit. Kavaliausko lydimi važiuojame apžiūrėti administracijos linijos ir Varėnos tilto. Netrukus nuvykstame Varėnon. Apžiūrėję grįžome atgal.

Skautams vyčiams ir vyresn. skautų vadams patartina labiau susipažinti su kariuomenės stovyklų sutvarkymu ir ypač maisto tiekimu.

Skautų vyčių stovykla.

Liepos m. 1—14 d. d. Panerių miškuose (prie administracijos linijos) įvyko I skautų vyčių stovykla. Stovyklavo 20 asmenų, jų tarpe 4 mokytojai (iš Ukmergės, Šakių ir Kauno). Iš Kauno į Vievį išvykome birželio 30 d. 15 v. Stovyklautojai, kaip pirmieji vykstanti prie administracijos linijos, vietinių skautų buvo labai maloniai sutinkami. Kaišiadorių stoty buvo atvykę sutikti vietos skautai su jų globėju kun. Švogžliu.

Vievio stoty sutiko vietos skautai-ės, mokyt. Kastantinavičienės vadovaujami, su vėliava ir gėlių bukietais. Išlipus iš traukinio, stovyklautojus sveikino skaučių vadovės ir vietos Vilniui vaduoti sąjungos pirmininkas, žilas vilnietis senelis. Apdovanoti gėlių bukietais ir skaučių-tų palydėti už miesto ribų nuvykome į stovyklos vietą. Čia jau prasideda lauktas ir malonus stovyklos gyvenimas.

Vieta labai graži, ištisas smėlio kalnas pakraščiais apaugęs pušimis ir eglėmis, pakalnėj Neris ir už jo okupuota Vilnijos dalis. Stovykloj žaidėm įvairius žaidimus, buvo pašnekesių, vakarais — laužų ir naktinių žaidimų. Apžiūrėjome administracijos liniją ir padarėme keletą ekskursijų po istoriškas vietas.

Liep. m. 5 d. atsilankė žinomas lietuvių draugas, anglų rašytojas p. Harrison'as, kuris, parodė keliolika džiu-džitsu pratimų.

Liep. m. 13 d. vakare, uždarius stovyklą, Panerių dvaro savininkas p. Mickevičius stovyklautojams ir svečiams suruošė išleistuvių vakarienę, kur puikiai pavaišinti, linksmai pažaidę ir pernakvoję liepos 14 d. grįžome Kaunan. *V. Vėversėlis.*

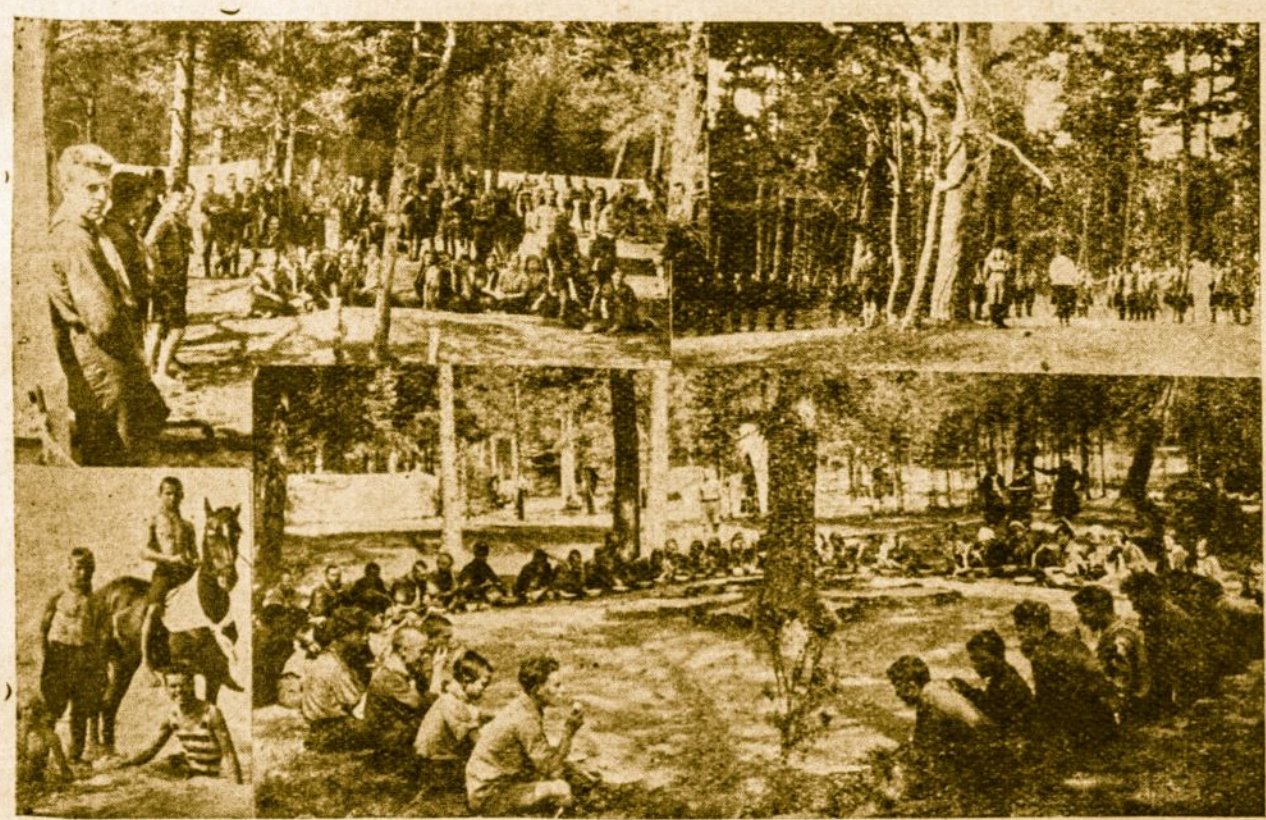

Skautų-čių Vytauto Didžiojo stovykla Palangoje š. m. liepos m. 3—28 d. Iš kairės dešinėn: (aukštai) stovyklos dalyviai po užsiėmimo; vėliavos nuleidimas, dalyvaujant vyr. sktn. pulk. l. Kalmantui; (apačioje) — stovyklos dalyvis—Bėrukas — priiminėja saulės vonias ir maudosi jūroje; išsiilgtoji valandėlė — pietūs.

Skautai visame pasaulyje.

Iš Tarptautinio Skautų Komiteto darbų.

Vyriausias tarptautinės skautų sąjungos organas yra Tarptautinis Komitetas (International Committee), tarptautinės konferencijos renkamas dvejiems metams. Dabartinis komitetas yra išrinktas 1929 m. per tarptautinę skautų džamborę Birkenhead'e (Anglijoje). Jojo sudėtis buvo paskelbta pereitų metų paskutiniame „Sk. Aido" numeryje.

Š. m. liepos mėn. 28—29 d. d. Kandersteg'e (Šveicarijoje) Komitetas padarė posėdį.

Daugiausia buvo diskutuota ir tartasi dėl 1931 m. šaukiamos Vienoje (Austrijoje) dvimetinės tarptautinės skautų konferencijos ir dėl tais pačiais metais įvykstančio viso pasaulio skautų vyčių suvažiavimo Kandrestege. Pagrindiniai nuostatai yra išsiuntinėti visoms asociacijoms aplinkraščių forma.

— Komitetas svarstė Kinų, Meksikos, Syrijos ir Kolumbijos skautų būklę. Armenų, rusų emigrantų skautų ir prancūzų žydų skautų „Eclaireurs Tnaelites de France" būklė galutinai normalzuota. Taip pat baigta svarstyti Guatemalos skautų pripažinimo klausimas.

— Komiteto narys, grovas Teleki, patiekė raportą, kuriame plačiai išdėstė Vokiečių skautų būklę ir jo padarytus žygius įkurti vokiečių skautų asociaciją tarptautinio skautų judėjimo principais (vokiečių skautai vadinasi „Pfadfinder'iais" ir iki šio laiko nepriklausė tarptautiniam skautų biurui).

— Komitetas su dideliu pasitenkinimu sveikino perą Jacobs'ą, gerai nugalėjusį daug didelių sunkumų Austrijoje, ir austrų skautų asociacijas, parodžiusias tuo reikalu daug geros valios.

— Dėl kilusių nesusipratimų tarp švedų skautų asociacijos ir švedų Y. M. C. A. ir tarp olandų skautų asociacijos su Romos katalikų autoritetais, komitetas išreiškė vilties, kad minėtuose kraštuose skautų vienybė neiširs.

— Tarptautinio biuro direktorius Hubert S. Martin pranešė, kad dabar skautų, veikiančių tarptautiniais skautų principais ir nešiojančių skautų vardą, yra 24 valstybėse (paskirų asociacijų tarptautiniame skautų biure yra užsiregistravę per 50). Komitetas nutarė apie tai painformuoti Tautų Sąjungą.

— Kitataučių skautų draugovių formavimo bet kurioje valstybėje klausimą komitetas paliko tarptautinei konferencijai spręsti.

Kitas tarptautinio komiteto posėdis nutarta padaryti tarptautinėje skautų konferencijoje Vienoje 1931 m. liepos m.

Tarptautinis skautų muziejus.

Rumunų skautų iniciatyva ten pat rengiamasi įsteigti tarptautinį skautų muziejų. Viso pasaulio skautai prašomi siųsti į tą muziejų skautų raštus, įvairius dokumentus, ženklus, vėliavas ir kitus dalykus.

Muziejaus reikalais reikia rašyti šiuo adresu: Lient. Colonel U. Simboteann, O. N. E. F., Asociatia „Cercetassi Romaniei", Strada Maior Ene, Bukarest.

Kelias atviras!

Maloni ir pelninga pramoga — skaityk paskutinį viršelio puslapį.

Tarptautinė skautų stovykla Belgijoj.

Š. m. rugpiūčio m. 4—18 d. d. Belgijoje, Liežo miesto apylinkėse įvykusi tarpt. skautų stovykla pavyko gerai. Plačiau apie ją bus parašyta kitame „Sk. Aido" numeryje.

Nauja skautų asociacija.

Tarptautinis biuras pranešė, kad Guatemalos valstybės skautai persitvarkė ir įsiregistravo tarptautiniame skautų biure. Vadinasi, pasaulio skautų šeima didėja.

Nori susirašinėti.

— Rumunų skautų direktorius, pulk. ltn. Ulysse Samboteann, atsiuntė mums širdingą laišką, prašydamas mus pradėti glaudžiau bendradarbiauti su rumunų skautais. Pradžioje jis siūlo, kad kuo didesnis skaičius skautų iš abiejų šalių pradėtų tarp savęs susirašinėti, pasidalyti savo spaudiniais, fotografijomis, skautų ženklais ir kitais dalykais. Todėl jis prašė prisiųsti jam skautų vadų ir skautų, norinčių turėti sau draugų Rumunijoje, adresus. Būkime mandagūs ir už gražias mums pareikštas simpatijas kaip galima geriau atsidėkokime. Vyriausio Skautų Štabo užsienio dalies vedėjas lauks gausių pasisiūlymų korespondduoti su rumunų skautais.

— Be to, vienas vengrų 24 metų skautas pareiškė noro susirašinėti su lietuviais skautais ir pasikeisti pašto ženklais. Jojo adresas: Charles Abraham, Szeged, Jankovics utca 10. Hungary. Rašyti vokiškai.

— Vienas skautas iš Vengrijos atsiuntė vienam Šančių draugovės skautui laišką, prašydamas korespondduoti su juo. Jis save laiko lietuviškos kilmės, nes jo seneliai dar XVII amžiuje iš Lietuvos nuvyko į Vengriją. Gimęs yra 1907 metais ir dirba architektūros darbus. Yra skautas vytis ir dirba 148 draugovėje, kaip draugininko pavaduotojas. Rašyti (vokiečių kalba) reikia šiuo adresu: Cservinka Tibor, Budapest VIII Csokonai—v. 4. II. 15. Ungarn (Vengrija).

J. M. Wise,

mūsų prietelius Amerikoje, š. m. pavasarį baigė universiteto teisių fakultetą bakalauro laipsniu ir išlaikė valstybinius egzaminus. Pradės praktikuotis. Nesenai jis atsiuntė Lietuvos skautams širdingą laišką, dėkodamas už jam nusiųstus mūsų spaudinius. Džiaugiasi mūsų progresu. Žadėjo netrukus atsiųsti mums daug skautiškos literatūros anglų kalba. Mes savo prieteliui linkime savo mokslo žinias sunaudoti ginant nuskriaustuosius.

Liepojos lietuviai skautai Kaune.

Per Žemės ūkio ir pram. parodą į Kauną buvo atvažiavę keli Liepojos lietuviai skautai ir skautės. Atskirų Kauno tunto skautų pas save priimti, jie per kelias dienas dalyvavo tunto skautų rengiamose ceremonijose, iškilose ir pramogose. Jie mumis, mes jais susižavėjome. Išvažiuodami žadėjo mums korespondduoti ir tarpininkauti Lietuvos ir Latvijos skautams sudaryti glaudesnius bendradarbiavimo santykius.

Stotyje juos išlydėti susirinko daug skaučių-tų. Broliai Liepojiečiai su ašarotomis akimis su mumis atsisveikindami dainavo „Lai gyvuoja laisva, nepriklausoma Lietuva".

Tikimės, kad bus progų dažniau su mūsų borliais Latvijoje matytis. *Pasknt. R. Stankūnas.*

Skautų rėmėjai Prancūzijoje.

Savo numeryje iš 1930 m. vasario mėn. „Le Chef", Prancūzijos skautų „Les Scouts de France" organizacijos mėnesinis vadų laikraštis, duoda oficialų pranešimą apie „Amis des Scouts" (skautų draugų) organizaciją, kuri buvo įkurta maždaug prieš metus ir kuri turi tikslą remti moraliai ir, daugiausia, finansiniai „Les Scouts de France". Tai kažkas panašaus į mūsų „Skautams Remti D-ją".

„Amis des Scouts" tik viename Paryžiaus mieste suteikė katalikų skautų vadovybei 173.487,25 frankų (I frankas = 0,40 lit.) grynais pinigais. „Amis des Scouts" ieškojo aukų ne tik atskirų žmonių, bet taip pat draugijų ir bendrovių tarpe. Taip, pav., iš Elektro — Chemijos bendrovės gauta 25.000 fr. ir iš draugijos „d'Alais — Forges" — 20.000 fr. Pora aukų gauta ir žeme — dvarais.

Iš šios organizacijos veikimo Prancūzijos provincijose dar nėra tikslių žinių skaičiais, tačiau ji visur (net ir kolonijose) smarkiai plečiasi ir duoda skautams didelės finansinės paramos.

Skautų vyčių stovyklą atlankė anglų korespondentas p. Harrison'as, kuris pademonstravo „džiū—džitsu" veiksmus. Apačiuoje—„džiū—džitsu" veiksmų demonstravimas; dešinėj—bendra skautų vadų ir l. raj. pas. polic. grupė, vidury—rajono virš. K. Čerskis, anglų koresp. p. Harrison'as ir skautų stovyklos viršininkas p. V. Čečeta.

Reikia pažymėti, kad prancūzų „Amis des Scouts" organizacija, priešingai ne kaip mūsų „Sk-tams Remti Dr." turi labai nedaug reikšmės skautų organizacijos vadovybei; jos funkcijos, galima pasakyti, tik tuo ir baigias — suteikti skautams lėšų. Kaip ir kam tas lėšas suskirstyti, sprendžia tiesioginė skautiška vadovybė. „Amis des Scouts" organizacijos skyriai provincijoje pinigus moka tiesiog į skautų tuntų kasas.

Tai, ką reikia pasakyti.

Tokia antrašte „L'chaireur" (1930 m. 5—6 Nr.) rašo:

— „Sekmadienį kovo mėn. 30 dieną 9 val. 02 min. ant šv. Antano tilto vienas skautas, kurio pavardė mums žinoma, sutikęs dvi skautes joms nesaliutavo. Skautės buvo priverstos pasisveikinti pirmos. Tai naujo mandagumo įvedimas.

— „Vienoje draugovėje yra skautas, joje išbuvęs jau 20 mėnesių ir dar neišlaikęs egzaminų į III skautų pat. laipsnį. Netvarka.

— „Pusė visų skautų, apsirengę civiliai, neturi įsegto skautiško ženklelio. Tai rodo, kad šie skautai yra niekšai, kad jie neturi drąsos rodytis skautais, arba jie juokias iš skautystės, jei jie nesugeba, persirengiant, įsisegti skauto ženklelio.

— „Vienas dviračiu važiavęs skautas, aplankęs draugininką vietoje to, kad jam atsaliutuoti ir pasakyti „laba diena", pasirodė tiek nemandagus, kad visai nesaliutuodamas jam tik sušuko: „sveiks seni!"...

Matyti visgi, kad šie atsitikimai yra išimtini Šveicarijos skautų tarpe; apie juos rašoma laikraštyje kaip apie įsidėmėtinus dalykus. Panašių atsitikimų galima labai daug rasti ir pas mus Lietuvoje. Pas mus, tačiau, apie juos nerašo. Ir tikrai, neverta rašyti, juk tai „nieko ypatingo", mums tai per paprasti atsitikimai.

Skautų laikraščiai užsienyje.

„The Scout". Oficialus anglų skautų iliustruotas savaitraštis. Duoda nuolat Baden — Powell'io straipsnelių, daug skautiškų naujienų, žinučių ir įvairiausių įdomių apysakų mokyklos amžiaus berniukams. Adresas: *28, Maiden Lane, London, W. C. 2. Anglija.* Kainuoja metams 13 šilingų (apie 33 lit.).

„Scouting". Mėnesinis iliustruotas žurnalas skautų vadams. Leidžia Boy Scouts of America. Gražus, gero popieriaus „Sk. Aido" 24—32 formato puslapių Amerikos skautų vadų laikraštis, duoda daug labai naudingų žinių bei praktiškų patarimų draugininkams ir skiltininkams. Yra net žaidimų ir sueigų, iškilų bei stovykių smulkių programų. Adresas: *Park Ave Bldg., 2 Park Ave, 32 ndto 33 Rd. Sts., Nev-York, U. S. A.* Prenumerata metams 12 lit. 50 ct.

„Le Boy — Scout Belge". Oficialus prancūzų kalba Belgijos katalikų skautų organizacijos mėnesinis organas. Adresas: *36a Rue Keyenveld Bruxelles (XL) Belgija.* Metams kaštuoja 7 litai. Maždaug „Sk. Aido" formato. Gražiai išleistas, tačiau grynai skautiškas turinys šiame laikraštyje dažnai užleidžia vietą bendrai katalikiškajai, grynai religinei, propagandai.

„Bud' Pripraveny". Slovakų skautų iliustruotas laikraštis, eina kas mėnesį (be liepos ir rugpiūčio mėnesių). Metams kainuoja apie 5 litus (metus pradeda rugsėjo mėn.). Adresas: *Legionarske nám 18, Košice, Čekoslovakija.* Gan geras ir mums artimos dvasios skautiškas laikraštis. Formatas pirmų 1930 m. „Sk. Aido" numerių.

Žmonės dažnai gėdinas labai gerų jausmų.

Jei pamesi kelią, nepamesk galvos.

A. Goberienė.

Vilkiukai ir paukštytės.

Turbūt neatsiras Lietuvoje nei vieno inteligento žmogaus, juo labiau mokytojo, kuris nebūtų nors šiek tiek susipažinęs su šia paskutine auklėjimo sistema — skautizmu. Bet atskiros tos organizacijos šakos gal nevisiems dar gerai pažįstamos. Aš čia noriu kalbėti tik apie vilkiukus ir paukštytes. Tai yra visai jaunutė Lietuvoje organizacija, įsikūrusi vos 1924 metais ir dėlto neturinti nei vadovėlių, nei šiaip specialaus turinio literatūros, iš kurios būtų galima su jais susipažinti. Šiame mažame rašinėly aš ir noriu brangius skaitytojus su jais supažindinti.

Vilkiukai ir paukštytės t. y. ne kas kita kaip tie patys skautai-ės, tik jaunesni: nuo 7 iki 12 metų amžiaus. Jų organizacijos pamatan padėtas žaidimas. Ir kas daugiausia tokį mažą vaiką interesuoja ir uždega, jei ne žaidimas?! Vaikui žaidime visai nesunku, net pačiam ne paklusniajam, paklusti kito valiai, ir daug kitų atvėjų savęs išsižadėti. Todėl, norint įkurti vilkiukų gaują ar paukštyčių pulkelį, vaikams pirmiausia paaiškinama, kad jie pradės naują, įdomų žaidimą. Prie to pridedama, kad šis žaidimas yra ne lengvas, reikalauja iš žaidėjo daug energijos ir savęs išsižadėjimo, bet už tai, visi, kurie žaidžia vilkiukų ar paukštyčių žaidimą, tampa gerais vaikais. O gerais vaikais visi nori būti. Net daugiau: kiekvienas mažas vaikas iš prigimties yra geras ir trokšta būti geru. Čia būna tik labai retos išimtys nusikaltėlių tėvų vaikams. Ir jei mažas vaikas svajoja tapti plėšiku, tai tik dėlto, kad jį žavi drąsa ir pavojai, o dvasioje vistiek nori būt tik geru. Ir tik po šių mažų paaiškinimų jau jūs turėsite visą būrį mažų žaidėjų, pasirįžusių žaisti sunkųjį žaidimą, kad tapus gerais vaikais. Mokytojui belieka tik sužavėti mokinius savęs auklėjimo darbu ir nurodyti priemones, kitaip sakant išaiškinti to naujo žaidimo detales ir jau pusė mokytojo—auklėtojo darbo savaime bus nukelta nuo mokytojo pečių ant mokinių. Ir jūs nustebsite, kaip uoliai maži vaikai pildo jiems užduodamus darbus ir kaip giliai jie supranta ką reiškia prievolė.

Skautizmas apskritai yra praktinė organizacija, tai juo labiau vilkiukų — paukštyčių žaidime negali būti nieko apstraktaus, net nieko, ką reikėtų vaikui atmintinai išmokti. Čia vaikas ne tiek yra mokomas kokių gudrybių, kiek pratinamas, kaip reikia elgtis kasdieniniam gyvenime ir kaip valdyti savo blogąjį aš. Iš čia 2 vilkiukų įstatai: 1) vilkiukas klauso seno vilko, 2) vilkiukas nepasiduoda pats sau, (Paukštyčių tas pats, pakeičiant žodį vilkiukas — paukštytė, ir senas vilkas — lakštingala).

Be šių įstatų vilkiukų — paukštyčių papročiai padaro šį žaidimą tokį įdomų dėlto, kad tai yra vaikui vis gerai žinomi dalykai: keltis vos akis praplėšus, pasimelsti, prausti kaklą, ausis, valyt dantis, nagus, nevaikščioti, kaip koks paliegęs senukas, kurs vos bepakruta, o visumet bėgioti ir greitai, būt visada linksmu ir t. t., tai vis užduotys, kuriems paaiškinimų nereikalinga. O reikia atminti, kad visumet ir tik tuos darbus mielai dirbame, kuriuos gerai mokame. Tad ir vilkiukams neužduodame jokių sunkių uždavinių, o tik tuos paprasčiausius ir reikalingiausius darbelius. Be to, vilkiukai ir paukštytės, kaip ir skautai-ės, turi būti gerais mokiniais, teisingais, mandagiais, gerais tėvynės sūnumis ir gamtos draugais. Jie nedrasko paukštyčių lizdų.

Baigdama trumpai noriu nupiešti vilkiuko — paukštytės tipą. Tai švarus, vikrus visada linksmas, mandagus berniukas arba mergaitė, kuris moka gerai savo pamokas, yra mylimas savo mokytojo ir draugų, nes atsimindamas, kad jo pareiga kasdien padaryti gerą darbelį, jis padeda kitiems ar išspręsti uždavinį, ar pasidalina obuolį per pusę su tuo, kuris jo neturi. Be to jis užtaria silpnesnį ir mažieji jį gerbia. Jis niekad nesipeša ir neverkia, nesėdi po pamokų, neerzina mokytojo savo neklusnumu.

Kuris tad mokytojas nenorėtų, kad jo mokiniai bent dalimi būtų tokiais kaip aukščiau aprašyta. Tada jo pamokos taptų džiaugsmo valandomis ir tas sunkus mokytojo darbas lengvesnis atrodytų.

Gal kas tik numos ranka, sakydamas: „Ne iš mano išdykusių vaikų padaryti vilkiukus, paukštytes". Aš noriu tą abejojantį paprašyti tik pamėgint sukurti mažą vilkiukų gaujalę arba paukštyčių pulkelį, tik uždegti juos noru patiems save auklėti pagrindžiant tą sąžinės jausmu ir prievolės sąmone, kaip jūsų abejojimas išnyks ir gausite netikėtų vaisių.

Šiais keliais sakiniais aš negalėjau ir nesistengiau išsemti visą vilkiukų — paukštyčių organizacijos sutvarkymą su visomis jos detalėmis, tam reikia gana plataus vadovėlio, aš norėjau tik paskatinti, ir daugiausia paskatinti mokytojus, kad jie susidomėtų šia nauja auklėjimo sistema. „Skautų Aidui" duodant vietos bus pasistengta plačiau nušviesti vilkiukų — paukštyčių organizacijos darbą, o kas nori tuojau organizuoti vilk. ar paukšt. gaujalę, lai kreipiasi į Vyr. Skautų Štabo Vilkiukų — Paukštyčių skyrių Jis neatsisakys pasiųsti jums instrukcijų, patarimų ir t. t.

Skaitykite ir platinkite „SKAUTŲ AIDĄ".

IŠ MŪSŲ GYVENIMO.

Kauno vyresnės skautės.

1929 m. pavasarį įsikūrė vyr. I skaučių draugovė. Rugs. m. įsikuria keletas naujų skilčių, jų tarpe, viena kunig. „Rėdos" skiltis. Į „Rėdos" skiltį susiburia mergaitės, daugumoj nebuvę skautėmis. Po pusmečio skiltis padidėjo dvigubai. Visos išlaidos egzaminus ir duoda įžodį. Skilties skautės mokosi įvairių darbelių, ruošiasi į patyrimo laipsnius, mokosi plastikos, dainelių ir dirba kitus skautiškus darbelius.

Visa vyr. skaučių draugovė, o ypač „Rėdos" skiltis, artimai bendradarbiauja su kitomis skaučių draugovėmis, joms padėdamos vadovavimo ir kituose darbuose. Kartu dirba ir su skautų vyčių draugove, padėdamos ruošti vakarus ir pan. Spalių m. 1 d. iš „Rėdos" skilties susidarė draugovė. Jai vadovaus mok. p. Steponaitytė. Spalių m. 19 d. naujoji dr-vė suruošė „Saulės" rūmų salėje didelę šventę, kurioje dalyvavo ir stori ir ploni svečiai ir visokio aukštumo skautiškoji vadovybė. 8 skautės davė įžodį ir 6 skautes tuntininkas pakėlė į vyresniškumo laipsnius. Po įžodžio jos buvo pasveikinamos.

Ir linksmoji ir liūdnoji (pastarosios nebuvo) šventės dalys praėjo puikioje nuotaikoje. *Psk.*

Ukmergėj.

— Šiemet pasikeitė kai kurių draugovių vadovybės. Draugovių viršūnėse stovi energingi vadai, kurie mėgsta mažai kalbėti, bet daug dirbti. Visos skiltys smarkiai veikia.

— Yra ir dvi vilkiukų gaujos: viena gimnazijoj, o antra pradžios mokyklose. Abiems gaujoms vadovauja skautas Ant. Umbrasas. Visi vilkiukai rengiasi egzaminams į II vilkiukų patyrimo laipsnį. Gimnazijos vilkiukai stengiasi pralenkti savo veikimu net ir draugovių skautus.

Paukštyčių yra irgi du būreliai, kuriems vadovauja skautė Br. Beldžiakaitė

Apue.

Alytaus tunto planai šiais mokslo metais.

Tuojau po atostogų pradėjome dirbti: rugs. 4 d. įvyko pirmas štabo posėdis ir 7 d. sueiga. Šiemet manome dirbti plačiu maštabu: iš mergaičių „Mirgos" dr-vės atgaivinti buvusią „Laimutės" dr-vę, kurios dr-ke sutiko būti gimnazijos mokytoja p. O. Tarvydaitė, be to atgaivinta ir buvusi „Vytauto" dr-vė. Tunto štabas jau galutinai sutvarkytas. Tunte dabar yra 120 skautų-čių. Vilk.-paukš. taip pat sparčiai dirba. Leidžiamo Alytaus tunto laikraštėlio „Mūsų Draugo" pakeistas vardas į „Dzūkų Skautas". *A. Š.*

Marijampolės tunte.

Iškila. Iš Marijonų gimn. aikštės paskui vėliavą išėjom trys būriai. Du moteriški, viens vyriškas. Ir nusitiesė procesija per nugeltusius laukus į Kumelionių piliakalnį. Jis dažnai girdi mūsų dainą, mūsų juoką. Gal ten ne vieno protėvio kaulai klausosi laisvos mūsų dainos. Laiko maža: viena valandėlė—75 m. Programa trumpa, linksma. Bėgimas 100 centim., mažiukių šokis ir Jos rašinėlis. Žaidimai. Visiems linksma. Saulė labai lėtai, tartum nenoromis, bėga už kalno. Ant tokio gražaus piliakalnio būtų galima išsvajoti daug valandų... Grįžtame vėl į ūžiantį miestą su daina, jauna ir galinga. Linksmi ir atsilankę svečiai.

— Šiemet tunte dirba 5 draugovės, jose yra per 200 skautų. Šiemet skautai yra pasiryžę daug dirbti, daugiau kaip kitais metais.

— Stengiamasi Marijampolės miesto liaudies mokyklose suorganizuoti vilkiukų ir paukštyčių būrelius.

— Netrukus bus pertvarkytas tunto skautų muziejus, čia ypač yra daug gražių dalykėlių iš archeologijos srities.

— Spalių m. 11 d. mokytojų seminarijos rūmuose „Mildos" draugovė suruošė meno vakarą, o lapkričio m. 8 d. valstybinėje R. J. gimnazijoje—tuntas ruoš viešą vakarą.

— Marijonų gimnazijoj yra įkurtas vilkiukų būrys. Būreliui vadovauja sklt. V. Bazilevičius. Narių yra per 20.

— Pagal L. S. B. statutą „Šv. Jurgio" dr-vės vardas pakeistas „Vytauto Didžiojo" vardu. Jos dr-kas vyr. skilt. K. Vosylius, adj. sklt. P. Bagdonavičius. *A. D.*

Utena.

Persitvarkę dr-vės jau dirba visu tempu. Smagiai ruošiamasis sukaktuvėms. Repetuojama, mokomasi dainų, monologų ir kt. Tikimasi daug sulaukti svečių.

— Rugsėjo mėn. 8 d, Vytauto Didžiojo iškilmėse, skautai-ės dalyvavo organizuotai su savo vėliava, gimnazijos sąstate. Skautų iniciatyva labai gražiai buvo įrengta, gimnazijos scenoje, Vytauto Didžiojo paveikslas. Prie paveikslo, iškilmių laiku, garbės sargyboje stovėjo du skautai.

— Šio m. 21 d. buvo visuotina skautų-čių sueiga. Atsilankė daug svečių. Paskaitą laikė Basanavičiaus dr-vės globė-jas p. J. Žvižys. Po linksmosios dalies, visi pakilusia nuotaika išsiskirstė namo.

K. Jonas Gaitis.

Mūsų stovykloje J. E. Respublikos Prezidentas!

Alytaus tuntas stovyklavo.

Šiose atostogose Alytaus skautų tuntas suruošė stovyklą. Stovyklos štabą sudarė pskt. J. Naujokaitis — viršininkas, o pskt. A. Škėrys ir pskt. V. Balčius nariai. Stovyklavo 24 skautai-ės. Stovykla buvo Alytaus apylinkėj — 5 klmtr. atstume nuo miesto. Dėl nepalankaus oro programa visa neišpildyta ir po 7 stovyklavimo dienų baigėme stovyklauti. Šioje stovykloje pasižymėjo ypatingas solidarumas tarp stovyklautojų, ko trūkdavo kitais metais. Be to turėjome nuolatinius rėmėjus: pulk. Puodžiūną, dr. Janavičių, gimn. direktorių Vaitkevičių, kun. Kirvelaitį, p. Grušnį ir kt., kuriems dėkingas visas tuntas.

A. Š.

Panevėžys.

Popietinėje gimnazijoje įsikūrė skautų draugovė ir pasikrikštijo Vytauto Didžiojo vardu. Draugininku paskirtas vyr. sklt. Butkevičius.

Šiaulių r. tuntas.

Vasarą karštai prieš saulę išsikepinę ir iki suakmenėjimo Palangos jūroje sūriai išsimaudę, pradedam vinioti naujus darbo metus. Planai suka galvas, o galvos kepa planus... Juda skautai vyčiai, kruta vilkai ir paukštytės, o mes vieni viduriniai, ritam dienas, kaip statines. Keletą vadų išgarbstėme į Kauną, kiti likusieji savo darbus energingai dirba. Greit leisime šapirografuotą laikraštį, ir didelį. O tuo tarpu dirba skiltys, nesnaudžia ir draugovės. Kiti šventėms ruošiasi. O čia gen. Burt'o skydai dar vis kvaršina galvas.

Kaip atspėti atstumas.

Kiekvienam svarbu mokėti tiksliai atspėti atstumas. Be to pats spėjinėjimas yra lavinantis dalykas.

Atstumą spėjant reikia skirti: 1) atstumo matavimas žingsniais, 2) atstumo įvertinimas akimis ir 3) atstumo apskaičiavimas.

Matuojant atstumą žingsniais reikia tiksliai išmatuoti paprastą savo žingsnį (nuo užkulnio ligi užkulnio) centimetrais. Tas yra reikalinga, išmatuotą žingsniais atstumą išreikšti metrais. Paprastai žingsnių ir metrų santykis yra šis: 60 dvigubų žingsnių—100 m., 120 dvigubų žingsnių—200 m.; 150 dvigubų žingsnių =250 m.

Įvertinant atstumą akimi, kitaip sakant, spėjant atstumą, visada reikalinga gerai įsidėmėti: vieno metro ilgumą (kaip ilgas mūsų akiai atrodo išilginis metras), savo žingsnio ilgumą (paprastai 1 žingsnis=80 cm.), dvigubo žingsnio ilgumą (1,60 m.), nuotolius 10, 50, 100, 200 metrų.

Spėjamo atstumo galas būva gerai matomas ir atrodo arčiau, kaip kad iš tikro yra: 1) prie ryškios šviesos, 2) jei to daikto ligi kurio atstumą spėjame, spalva ryški ir gerai skiriasi nuo užpakalinio fono spalvos, 3) jei tokio daikto užpakalinis fonas yra dangus, t. y. daiktas iškyla už horizonto, 4) jei nuotolį spėjant saulė šviečia iš užpakalio, 5) jei tas daiktas juda ir 6) jei spėjamas atstumas vandenyje (pav. jūroj).

Spėjamojo atstumo gale stovį daiktai būva blogai matomi ir atrodo esą toliau, kaip kad iš tikro yra: 1) jei jie yra pavėsyje ar šešėlyje, 2) jei jie nuo užpakalinio fono menkai tesiskiria, 3) jei atstumą tenka spėti prieš saulę, 4) jei oras yra neramus ir juda (pav. karštą dieną) 5) esant rūkui, temstant, miške ir 6) jei tie daiktai nejuda.

Lygiose vietose kaip lygumose, pievose, ant vandens, sniege arba smėlyje atstumą spėjant įvertinama dažniausiai per mažai.

Nelygiose vietose, šlaituose, atkalnėse, ypač prieš saulę, atstumas paprastai būva per daug įvertinamas, atrodo viskas toliau, kaip kad iš tikro yra.

Galimybė tiksliai vertinti atstumą baigiasi 1300—1400 metrų atstume.

Įvertinus atstumą akimi, reikia jį apskaičiuoti: vertinant žingsniais, perversti į metrus.

Išmokti gerai spėti atstumą galima tik nuolat lavinantis. Kad būtų galima geriau sekti savo klaidas, patartina susistatyti šitokią lentelę:

Data	Koks atstum. buvo vertin.	Įvertinta metrais	Tikrasis atstumas	Klaida metrais	Klaida %

Psktn. K. Avižonis.

ŽAIDIMAI.

Gaila, bet jau pasibaigė tos linksmos, gražios vasaros dienos, kada mes galėjom maloniai žaisti atvirame ore saulutės spinduliuose. Prisieina sueigoms pasilikti kambariuose, mokyklų salėse. Reikia, sueigoms paįvairinti, ieškoti kambarinių žaidimų. „Skautų Aidas", kaip visad, stengias ateiti skilties ar draugovės vadui į pagalbą. Duodam kelius žaidimus.

1. Dramblys lekia.

Skautai stovi priešais skiltininką, tačiau ne vienoje eilėje bet taip, kad kiekvienas galėtų pakelti rankas į šonus. Jei skiltininkas sako: „Musė lekia", skautai pakėlę rankas jomis mosuoja, kaip sparnais; tačiau, jei jis pasakys „Dramblys lekia", ar kas nors panašaus, kas negali lėkti, skautai turi pasilikti nuleidę rankas. Skautai, kurie apsirinka, išeina iš žaidimo ar duoda fantą.

2. Perduok pilną.

Žaisti gali bet koks skautų skaičius. Vieta—salė, ar gan didelis kambarys. Skautai sustoja lygiomis skiltimis (nedaugiau, kaip po 8 skautus kiekvienoje) vienas po kito. Išsiskaičiuoja paeiliui. Draugininkas duoda pirmiems numeriams po vienodą vandens pripiltą puoduką. Draugininkui davus švilpuką Nr. 1 perduoda puoduką virš galvos į užpakalį numeriui 2, šis paskutinis kuo greičiausia jį perduoda tarp kojų numeriui 3 ir taip toliau, puodukas perduodamas tai virš galvos tai tarp kojų. Paskutinis skiltyje, gavęs puoduką, jį siunčia atgal atvirkščia tvarka — jei jį buvo gavęs iš tarp kojų, jį paduoda virš galvos atgal ir taip toliau. Laimi toji skiltis, kurios Nr. 1 grąžina greičiau draugininkui puoduką neišpylus iš jo vandens.

N. B. Vartokit metalinius puodukus. Atsarga gėdos nedaro.

3. Buzzz...

Žaidimo dalyviai sustoja ar atsisėda ratu aplink draugininką (skiltininką). Šis paskutinis įsako skautams skaičiuoti paeiliui vienas, du, trys, keturi... ir t. t. Kai prieinama iki 7 ar skaičiaus, kuris dalijas iš 7 (pav. 28), ar skaičiaus kuris turi savyje 7 (kaip pav. 17 ar 73), skautas vietoje šio skaičiaus privalo pasakyti „buzzz.." (bitės zirzimo pamėgdžiojimas). Kas apsirinka išeina iš žaidimo. Žaidimas pasibaigia, kai rate lieka tik vienas skautas.

Skautų įstatai.

Kiekvienas žaidėjų vaizduoja vieną skautų įstatų. Vadinas, reikia 10 žaidėjų, tačiau, jei jų yra tik 5, kiekvienas gali reprezentuoti 2 skautų įstatus.

Skiltininkas iš anksto sustato kokį pasakojimą su įvairiais prasižengimais prieš skautų įstatus. Pavyzdžiui, jis pasakos: „Eidamas į sueigą gatvėje mačiau berniuką, kuris žaidė, rišdamas prie katės uodegos konservų dėžutę. Man pasakius, kad tas katei suteikia skausmo, vaikas pradėjo mane keikti, tačiau čia jo dėmesį patraukė ir jam suteikė skanaus juoko sena moteriškė, kuri vos tepavežė sunkiai prikrautą vežimėlį. Aš, senelei padėjęs, ėjau toliau. Dviejų gatvių kampe pamačiau, kaip kažkokiam ponui, kada jis traukė iš savo kišenės nosinę, iškrito pinigai. Šalia stovėjęs laikraščių pardavėjas greit pagrobė pono pamestus pinigus ir juos paslėpė ir t. p."

Kiekvieną sykį, kai pasakojime yra koks nors prasižengimas prieš vieną skautų įstatų, skautas, kuris reprezentuoja šį įstatą, turi atsistoti (kiti gi sėd' ratu). Jei jis apsirinka, ar pamiršta atsistoti — duoda fantą.

Šį žaidimą esu skaitęs viename prancūzų kalba skautų laikraštyje. Esu jį žaidęs su skautais ir skautėmis. Žaidimas turėjo pasisekimo. Tik svarbu gerai sustatyti pasakojimą:—nuo jo pareina žaidimo įdomumas ir pasisekimas. Šis žaidimas ypač patartinas žaisti naujųjų skautų, kurie tik mokinas 10 mūsų įstatų, skilčiai. *S.*

Knygos ir laikraščiai.

J. Štangal. Piramidy dlia massovych vystuplenij fizkulturnikov. Išleido „Vremia", Leningradas 1930 met. 197 pusl., 123 piešiniai. (Kaina, Kauno „Literatūros" knygyne 8 lt 40 ct.).

Piramidės gerai paįvairina sporto šventes ir yra mūsų svečių labai mėgiamos. Jomis taip pat galima paįvairinti draugovės ar skilties sueigas.

Šioje knygutėje rasit daugybę įvairiausių piramidžių, kaip berniukams taip ir mergaitėms, sugrupuotų atitinkamuose skyriuose. Yra piramidžių bet kokiam dalyvių skaičiui. Aiškus tekstas ir daugybė piešinių daro knygą labai suprantamą. Prie sudėtingesnių piramidžių yra dar ir planai.

Knyga būtų naudinga kiekvienam skautų vadovui, o ypač tiems, kuriems rūpi fizinis lavinimas ir kuriems tenka ruošti sporto šventes bei gimnastikos pratimus. *S.*

Skyrių veda vyr. skilt. **H. Rudzinskas.**

Su šiuo „Skautų Aido“ numeriu pradedamas naujas 1930/31 mokslo metams uždavinių sprendimų konkursas.

Naujos dovanos.

Šiam sezonui už uždavinių sprendimus paskirtos šios dovanos:

Foto aparatas, kuprinės, skautiški peiliukai, diržai, kirvukai, „Sk. A.“ komplektas ir daug įvairių skautiškų knygų.

Uždavinys Nr. 1.

Prisiuntė J. Vilčinskas iš Vilkaviškio.

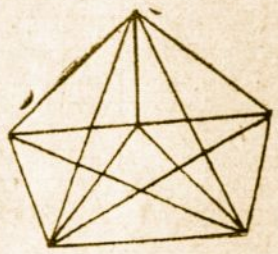

Kiek čia yra trikampių?
Užd. vertinamas 5 taškais.

Uždavinys Nr. 2.

Užd. prisiuntė J. Klimas iš Vilkaviškio.
1, 2, 3, 4, 5, 6, — Lietuvos upė
7, 6, 8, 9, 2, 5, — Koks esti galvosukis?
10, 6, 11, 9, 6. — Paukštis.
9, 6, 2, 12, 6, 5, — Koks daiktas gražiausias?
11, 13, 14, 6, — Gėlė.
15, 11, 6, 2, 12, 6, 5, — Kūno nešvarumų šalintojas.

Vietoj skaičių įstatyti raides ir perskaityti trečioj eilutėj, nuo viršaus į apačią, tautišką vardą.
Užd. vertinamas 2 taškais.

Uždavinys Nr. 3.

Šarada.

Prisiuntė Žagarietis.

Aš esu toks keturkampis
Ir verkiu, kai mane tampo,
O jei dar kur nors paspaudo
Įvairius balsus sugaudau.
O dvi raides, jei atimsit,
Ir į mane pažiūrėsit:
Būsiu vardas lietuvaitės,
Visai paprastos mergaitės.
Na, galvokit skautai vyrai,
Ir išspręskit kas tai yra?

Užd. vertinamas 2 taškais

Uždavinys Nr. 4.

Atsakykit į klausimus:
1) Kokiai alfabeto raidei priklauso daugiausiai pavardžių skautų, išsprendusių uždavinius.
2) Kokiai mažiausiai?
3) Kokiai visai nepriklauso?
Už kiekvieną teisingą atsakymą užskaitoma 0,5 taško.

Uždavinių sprendimai.

Užd. Nr. 11 teisingai išsprendė.

Panevėžy — H. Čerkesas; Kybartuose — A. Šimkus; Kėdainiuose — A. Bliudžiūtė ir A. Mensonas; Vilkavišky — J. Klimas, E. Ližaitė ir J. Vilčinskas; Kaišiadoryse — St. Lekavičius; Biržuose L. Žitkevičius; Kaune — V. Valiukas ir V. Širmenis; Šiauliuose — J. Stonytė; Tauragėj — Hakas Otonas; Marijampolėj — A. Karumnas ir J. Palukaitis ir Zarasuos — L. Musteikis.

Užd. Nr. 12 sprendimas.

40	23	52	7	38	21	50	5
53	8	39	22	51	6	37	20
24	41	14	47	30	61	4	49
9	54	31	62	15	48	19	36
42	25	46	13	54	29	60	3
55	10	63	32	45	16	35	18
26	43	12	57	28	33	2	59
11	56	27	44	1	58	17	34

Lietuvos skautų šefas Aleksandras Stulginskis, o viso pasaulio Baden Povel.

Išsprendė: Vilkavišky — J. Vilčinskas ir J. Klimas; Kybartuose — A. Šimkus, Kėdainiuose — A. Mensonas, Panevėžy — M. Virgailytė, H. Čerkesas ir Utenoj — A. Milaknis.

Užd. Nr. 13 sprendimas.

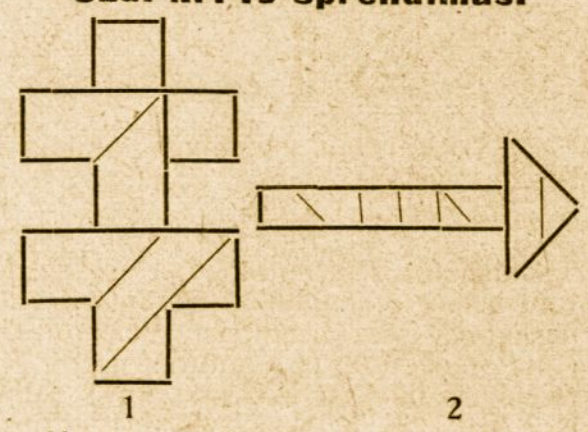

Už 1 sprendimą užskaitoma 3 taškai. Išsprendė: Hakas Otonas — Tauragėj. Už 2 sprendimą užskaitoma 2 taškai. Išsprendė: Utenoj — A. Milaknis; Panevėžy — B. Kigaitė ir H. Čerkesas; Kėdainiuose — A. Mensonas ir Vilkavišky — J. Klimas ir J. Vilčinskas.

Užd. Nr. 14 sprendimas.

$4\sqrt{5}$

Išsprendė: Vilkavišky — J. Klimas, Kybartuose — A. Šimkus ir Panevėžy — H. Čerkesas.

Užd. Nr. 15 sprendimas.

Mūsų Vilnius. Drąsa. Siela. Karys. Tomas. „Skautų Aido“ redaktori s Saulaitis. Išsprendė: Vilkavišky — J. Klimas; Panevėžy — B. Kigaitė; Utenoj — A. Milaknis; Panevėžy — M. Virgailytė ir H. Čerkesas; Kėdainiuose — A. Mensonas; Marijampolėj — J. Palukaitis.

Atsakymai.

J. Vilčinskui, J. Klimui, Žagariečiui — dedu, neužmirškit toliau.

Žalvarniui. — Vėliau talpinsiu.

Visiems — uždavinių, kurie yra talpinami „S. A.“, autoriams užskaitomi taškai pagal jų įvertinimą ir dar pridedama pusę jų vertės.

Užd. Nr. 16 sprendimas.

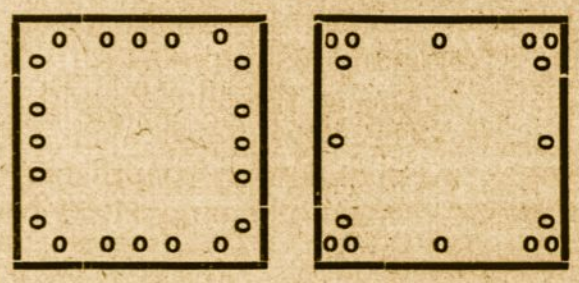

Išsprendė: Panevėžy — H. Čerkesas, M. Virgailytė ir B. Kigaitė; Marijampolėj — I. Palukaitis; Utenoj — A. Milaknis; Vilkavišky — J. Klimas ir J. Vilčinskas; Kėdainiuose — A. Mensonas; Tauragėj — Hakas Otonas ir Zarasuos—L. Musteikis.

Užd. Nr. 17 sprendimas.

Vis budžiu!

1) Blaivus, 2) Džiunglės.

Išsprendė: Zarasuos — L. Musteikis; Tauragėj — Hakas Otonas; Kėdainiuos— A. Mensonas; Vilkavišky — J. Vilčinskas ir J. Klimas; Panevėžy — B. Kigaitė, M. Virgailytė ir H. Čerkesas; Utenoj — A. Milaknis; Marijampolėj — J. Palukaitis ir Kybartuose — A. Šimkus.

Per 1929/30 mokslo metus uždavinius sprendė 56 skautai.

Čia minimi skautai, kurie surinko, nemažiau, kaip po 5 taškus:

1)	H. Čerkesas (Panevėžys)	surink.	35,5 t.
2)	A. Mensonas (Kėdainiai)	„	28,5 „
3)	J. Vilčinskas (Vilkaviškis)	„	27 „
4)	J. Klimas „	„	27 „
5)	A. Šimkus (Kybartai)	„	25,5 „
6)	J. Palukaitis (Marijampolė)	„	20,5 „
7)	A. Milaknis (Utena)	„	18 „
8)	M. Virgailytė (Panevėžys)	„	16 „
9)	L. Zitkevičius (Biržai)	„	15 „
10)	L. Musteikis (Zarasai)	„	14,5 „
11)	V. Čalkauskas (Biržai)	„	13,5 „
12)	Hakas Otonas (Tauragė)	„	11 „
13)	B. Kigaitė (Panevėžys)	„	10 „
14)	E. Ližaitė (Vilkaviškis)	„	10 „
15)	B. Tijūnaitytė (Kėdainiai)	„	9,5 „
16)	J. Stonytė (Šiauliai)	„	9 „
17)	A. Jodeikinaitė (Telšiai)	„	8 „
18)	A. Končiūtė (Telšiai)	„	8 „
19)	J. Milvidas (Telšiai)	„	8 „
20)	V. Kijauskis (Plungė)	„	7 „
21)	A. Šimkūtė (Plungė)	„	6 „

—

Laimėtojams premijos.

Už išspręstus uždavinius pirmieji keturi skautai, surinkę daugiausia taškų, gauna dovanas

Pirmoji dovana: skautiška kuprinė, puodukas ir katiliukas.

Antroji dovana: skautiška kuprinė.

Trečioji ir ketvirtoji dovana: Dr. Fr. V. Försterio knyga — „Jaunuomenės auklėjimas“.

Linksmas kampelis.

Apie skautą Jurgį Kilpą ir padaužą Mikę Švilpą.

Karikatūros ir žodžiai *J. Martinaičio.*

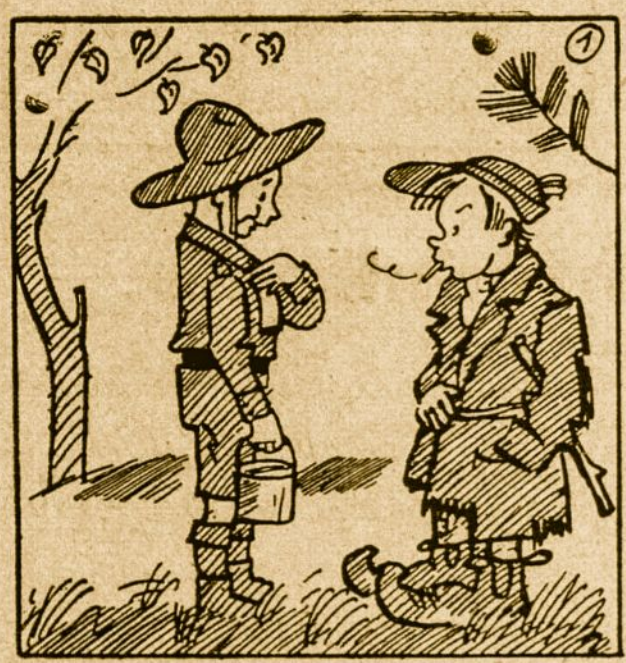

Vieną rytą skautas Kilpa
Susitiko Mikę Švilpą,
Mušant varles pabaly,
Nuo stovyklos netoli.

Kaip laukinis mūsų Mikė
Spardos, draskos, rėkia, klykia,
Kam jį skautas už pečių
Stumte stumia į svečius.

Į stovykla atsivarę,
Skautai Mikę smarkiai barė,
Kad padauža toks jisai,
Apsileidęs suvisai.

Skautas Kilpa blynus kepa,
Mikei Švilpai seilės teka,
Tiktai valgyk — taip skanu,
Kad žiūrėti malonu

(Bus daugiau).

---

* * *

Skautininkas: — Atsimink, kad su melu pereisi visą pasaulį, tačiau negalėsi grįžti.

Skautas: — Kam gi man grįžti?

* * *

Mokytojas, pirkęs iš mažo gimnazijos skauto bilietą į skautų gegužinę: — O kur bus toji gegužinė?

Skautas, pilno įsitikinimo tonu: — Rasti nebus sunku. Jums reikės tik sekti minią.

* * *

— Ar žinot kas yra autobiografija?

— Žinom, — tai automobilio aprašymas.

Pasiteisino.

Sodininkas: — Klausyk, vaike, nulipsi nuo vyšnių ar ne?

Vaikas: — Bet juk aš nevalgau vyšnių; įlipau į medį tik tam, kad nuvaryčiau žvirblius.

Pradžios mokykloje.

Mokytoja: — Ką tu padarysi savo mamytei, kai paaugsi?

Vilkiukas: — Aš ją siųsiu į mokyklą ir liepsiu kas dieną praustis.

Gatvėje.

Praeivis: — Ar galiu pro čia išeiti į Kęstučio gatvę?

Skautas: — Eikite, pone, aš nieko prieš tą neturiu.

Kaip kituose laikraščiuose.

Jaunas entuziastas, besimokąs valst. gimnazijoj, dėvįs gimnazistišką uniformą ir nėmaž nesilaikąs gimnazistams privalomų taisyklių, ieško gyvenimo draugės, kuri padėtų jam grįžti į tikrąjį kelią ir, apskritai, surimtėti. Pageidaujama šviesaus nusistatymo ir pakankamai moderniška.

Pasiūlymus su naturalaus didumo portretais siųsti šiuo adresu:

Panevėžys, gimnazija, piliečiui Kelmui Laurynui.

Kaip perduodamas įsakymas skautų tunte.

Tuntininkas — draugininkui:

— Kaip jūs turit žinoti, ryt bus saulės užtemimas, kas neatsitinka kasdien. Įsakykit savo skautams susirinkti be uniformos 5 val. rytą aikštelėje prie gimnazijos. Jie galės pamatyti šį retą fenomeną ir aš jiems duosiu reikalingų paaiškinimų. Jei lis, tai lauke nebus į ką žiūrėti, šiuo atveju palikit skautus gimnazijos salėje.

Draugininkas — skiltininkui:

— Tuntininko įsakymu rytoj rytą 5 valandą bus saulės užtemimas be uniformos. Aikštelėje prie gimnazijos tuntininkas duos skautams reikalingų paaiškinimų, kas neatsitinka kasdien. Jeigu kartais lytų — lauke nebus į ką žiūrėti, bet tada tas retas fenomenas įvyks gimnazijos salėje.

Skiltininkas — paskiltininkui:

— Pranešk mūsų skilties skautams, kad tuntininko įsakymu ryt 5 valandą ryto gimnazijos aikštelėje įvyks saulės užtemimo atidarymas. Skautai gali būti be unifor-

mos, jei lytų, kas neatsitinka kasdien. Visus reikalingus paaiškinimus tuntininkas duos gimnazijos salėje.

Paskiltininkas, — susirinkusiai skilčiai:

— Rytoj rytą 5 valandą tuntininkas be uniformos darys aikštelėje prie gimnazijos saulės užtemimą su visais reikalingais paaiškinimais. Jei lis, tai tas retas fenomenas įvyks gimnazijos salėje, kas neatsitinka kasdien.

Skautai — vienam pasivėlavusiam savo draugui:

— Žinai, rytoj labai anksti 5 valandą rytą gimnazijos aikštelėje saulė užtems su visais reikalingais paaiškinimais mūsų tuntininką. Jei lytų, tai tas retas fenomenas įvyks be uniformos, kas neatsitinka kasdien, gimnazijos salėje. Supratai?

Dar galima gauti

„Skautų Aido" administracijoje 1923 metų „Skauto" numer. 1 (5) ir—2 (6). Šiuose numeriuose yra gerų, ypač vadams, straipsnių. Kiekvieno numerio kaina 50 ct. Siunčiametik pinigus gavę arba išperkamu mokesčiu.

Svarbu skautams esperantininkams.

Šit labai puiki proga skautams-ėms, kurie nori koresponduoti su užsieniu ir moka Esperanto kalbą.

Paryžiuje einąs skautų žurnalas „Skolta Heroldo" siūlo skautams, kurie nori koresponduoti, pasiskelbt jame. Skelbimėlius spaudina veltui, tik prašymas turi turėti vietinę sk. antspaudą. Skelbtis gali ir filatelistai, norį pasikeisti pašto ženklais arba kitais kuriais daiktais (iliustruotais atvirukais, žurnalais ir k.).

Laišką parašyt maždaug šitaip:

Estimata Redaktoro!
Gerbiamas Redaktoriau!

Mi tre petas vin anoncu mian anonceton en via jurnalo „Skolta Heroldo" sekvante: „Skolto (skoltino) N.N. deziras *žurnale „Sk. H."* interšangi per P. M. Adreso: A. Jurgelis, Alsėdžių p., Litovujo". *apsikeisti pašto ženkliukais. Adresas . . .*

Aš labai prašau jus paskelbti mano skelbimėlį jūsų sekančiai: „Skautas (skautė) N. W. nori

Arba: „Mi deziras korespondadi kun la tuta monda ge — skoltoj per L., P.L. kaj interšangi per P. M. Ankau mi povas korespondadi litove, germane, angle, ruse, france.

Aš noriu koresponduoti su viso pasaulio skautais-ėmis laiškais, iliustruotais atvirukais ir pasikeisti pašto ž. Taigi aš galiu koresponduot lietuviškai, vokiškai, angliškai, rusiškai, prancūziškai.

Adreso: ....."

Ko nenorit — nerašykit.

Žurnalas „Sk. H." nors nedidelis, tik 16 p. ir gražiais spalvotais viršeliais, bet labai įdomiai kunigo Georges Ramboux vedamas. Kiekvienas skautas jame gali rasti daug naudingų ir įdomių dalykėlių. Kas svarbiausia, jis plačiai rašo apie užsienio sk. gyvenimą. Jis apsčiai iliustruotas.

Skautams—esperantams patartina jį užsiprenumeruoti. Adresas:

Pastro Georges Ramboux, 22 Cours Albert 1-er, Paris 8, Francujo.

Al. Šarva.

Skautų vadų dėmesiui.

Registruojami skautininkai ir renkamos žinios apie skautų org. vienetus.

Vyr. skautų štabas paskelbė **skautininkų registraciją** ir tuntininkams išsiuntinėjo skautininkų registracijos blankus. Registracija baigiasi š. m. lapkričio mėn. 25 d. Skautininkai, kurie minimų blankų negaus per raj. tuntų tuntininkus, gali jų gauti iš vyriausio skautų štabo.

Taip pat išsiuntinėta **sudėties** ir **statistikos** žinių **blankai,** kuriuos turi užpildyti draugovių, atsk. skilčių ir būrelių vadai ir iki š. m. lapkričio m. 25 d. per savo tuntininkus prisiųsti vyr. skautų štabui. Tų blankų taip pat galima gauti vyr. skautų štabe.

Visi skaito Lietuvos policijos organizacijos laikraštį

„Policija"

Policija eina dusyk per mėnesį.

Prenumeratos kaina: metams—12 lit., pusmečiui— 7 lit.

Redakcijos ir administracijos adresas: **Kaunas, Laisvės al. 9 Nr. Telef. 566.**

Leidžia **Lietuvos Skautų Sąjunga.** Ats. Redaktorius **Ant. Saulaitis.**

„Skautų Aido“ administracijoje galima pirkti:

1) „Skautų Aido“ pilnų komplektų nuo 1925 metų, 2) knygučių „Skautų žaidimai“, 3) Lietuvos Skautų Brolijos Statutų ir 4) vilkiukų ženklelių.

Prašau visus mano skolininkus, neatsiskaičiusius su manim už 1929 ir 1930 metų skautų kalendorius, „Skautų Vadovą“ ir kitus leidinius, skautų ženklelius, štampus ir kt., ilgai nelaukiant atsiskaityti mano naujuoju adresu:

KAUNAS, Tulpių g-vė 12a.

Pasktn. Vikt. Kastanauskas.

Redakcijos žodis.

Vyriausias Skautų Štabas nutarė, kad „Skautų Aidas“ iki š. m. pabaigos būtų leidžiamas kas dvi savaiti. Sekantis nr. išeis lapkričio m. 15 d.

Redakcija nori, kad „Skautų Aidas“ būtų įdomus ir naudingas skautų vadams, skautams ir moksleiviams. Už šio nr. netobulumus redakcija atsiprašo. Sekančiam nr. medžiaga bus priiminėjama iki š. m. lapkričio m. 8 d.

„Skautų Aido“ Redakcija.

Skautiškoji literatūra lietuvių kalba.

P. Jurgelevičius, **Piliečių auklėjimo mokykla — skautybė.** „Švyturio“ b-vės leidinys. Kaunas, 1920 m. 100 pusl.

P. Jurgelevičius, **Pirmieji skauto žingsneliai.** „Ateities“ leidinys. Kaunas, 1920 m. 40 pusl.

P. Jurgelevičius, **Lietuvos ateitis.** Lietuvos skautams remti d-jos leidinys. Kaunas, 1925 m. 32 pusl.

J. M. ir *Ig. T.*, **Skautų žaidimai.** I dalis. Liet. skautų brolijos vyr. štabo leidinys. Kaunas, 1926 m. 32 pusl. Kaina 50 cnt.

P. Jurgelevičius, **Skautystė.** Vadovėlis jaunuomenei auklėti pagal gen. R. Baden-Powell'io sistemą. Knyga gausiai iliustruota. „Aušros“ knygyno leidinys. Kaunas, 1927 m. 278 pusl.

P. Jurgelevičius, **Skautų tarnavimas Tėvynei.** Kaunas, 1927 m. 32 pusl.

P. Jurgelevičius, **Skautų vadovas.** Praktiškas vadovėlis skautų vadovams. I dalis. Kaunas, 1929 m. 120 pusl. Kaina 2 lt.

Prof. St. Šalkauskis, **Skautai ir pasaulėžiūra.** I-os Kauno tunto skautų vyčių draugovės leidinys. Kaunas, 1930 V. D. met. 24 pusl. Kaina 75 ct.

Kelias į laimę. Gausiai iliustruotas įvairių autorių skautiškų straipsnių rinkinys. Išleido I-oji Kauno tunto skautų vyčių dr-vė. Kaunas, 1930 V. D. m. Kaina 2 lt. 50 ct.

Skautų šventės. Panevėžio I-os D. L. K. Kęstučio draugovės leidinys. 1930 V. D. m. 32 pusl.

Lietuvos skautų brolijos statutas. Kaunas, 1930 V. D. m. vyr. sk. štabo leidinys. 90 pusl. Kaina 1 lt.

Stovyklų albumas.

Gerbiamiems 1930 — Vytauto Didžiojo — metų **skautų-čių stovyklų vadams ir dalyviams.**

Vyriausias Skautų Štabas man pavedė surinkti visą medžiagą apie įvykusias šiais — Vytauto Didžiojo — metais skautų-čių stovyklas. Todėl kreipiuosi į buvusių stovyklų vadus-es, prašydamas, atsiųsti smulkius stovyklų aprašymus, atsiminimus ir visas fotografijas. Už fotografijas, kas neįstengs veltui duoti, galėsim atsilyginti. Bus sudaryta, atminimui garbingų 1930—Vytauto Didžiojo—metų stovyklų knyga—albumas. Viską atsiųsti iki š. m. lapkričio 15 d.

Adresas: **Kaunas, Vyriausias Skautų Štabas, sktn. V. Kvikliui.**

Budrūs vadai, broliai ir sesutės skautai-ės ir **visi kam rūpi tautos ateitis** skubėkite įsigyti gražų ir naudingą leidinį

„Kelias į Laimę“

kaina tik 2 lt. 50 ct.

„Kelyje į Laimę“ kiekvienas rasite metodiškų patarimų, auklėjimo, vadovavimo, organizavimo, Tėvynei ir artimui tarnavimo, fizinio ir dvasinio ugdymosi ir kt. klausimais parašytų straipsnių didžiųjų mūsų skautijos žmonių. „Kelias į Laimę“ yra gausiai iliustruota didelio formato knyga. Be to, galima gauti **puikių** R. Baden Powell'io **atvirukų,** kurie kaštuoja po 15 ct.

Užsakymus ir pinigus prašome siųsti

psktn. V. Kizlaičiui, Kaunas, Ž. Kalnas, Kalniečių g-vė 18 nr.

Atskr. nr. kaina 30 cnt.

Ne loterija, bet kiekvienam laimė

Įdomus, didelis naujas „Skautų Aidas". Už vieną litą 4 numeriai. Be to, galite nemokamai įsigyti pačiūžas, skautiškas kuprines, o jūsų draugovė (skiltis, būrelis) gaus didelį gražų specialinį skautiškoms fotografijoms albumą su Šefo paveikslu.

Kiekvienas už 1 litą iki šių metų pabaigos

gaus keturius „Sk. Aido" numerius. Dabar „Sk. A." eina kas dvi savaiti didelio formato, gražus ir gausiai iliustruotas, labai įdomus ir naudingas. Kiekvienas numeris turės ne mažiau, kaip 20 puslapių. — Pirmas „Skautų Aido" numeris išeis š. m. spalių mėn. 25 d., sekantis—lapkričio mėn. 15 d., trečias—gruodžio mėn. 1 d. ir švenčių numeris — gruodžio mėn. 15 dieną. Ir tokie keturi numeriai, iš karto sumokėjus, tekaštuos tik vienas litas. Dabar „Skautų Aidą" įsigis, nekalbant apie skautus ir skautes, mokytojai, mokiniai ų tėvai bei globėjai.

Platinkime „Skautų Aidą"!

Kas nori, gali be vargo gauti pačiūžas, skautiškas kuprines ir specialinį fotografijoms albumą.

a) Geriausios firmos I rūšies pačiūžas

gaus tas, kas š. m. **lapkričio mėn.** 10 dieną išsiųs „Skautų Aido" administracijai didžiausią prenumeratūros mokesnio pinigų sumą (viena prenumerata iki šių metų pabaigos — 1 litas). Svarbu, kad tų pinigų išsiuntimo data būtų **XI. 10.**

b) Po skautišką kuprinę

gaus sekantieji du, „Skautų Aido" administracijai prisiuntę didžiausias prenumeratūros pinigų sumas. Išsiuntimo data taip pat **XI. 10.**

c) Gi albumą gaus

tas skautų organizacijos vienetas (draugovė, skiltis ar būrelis), kuris iki š. m. **lapkričio mėn. 20** dienos išsiųs „Skautų Aidui" didžiausią prenumeratūros pinigų sumą. (Į šį bus įskaityti ir visi tie a ir b atsiųsti pinigai, už kuriuos nebus laimėta juose nurodytos premijos).

d)

Visų kitų „Sk. A." prenumeratūros rinkėjų, kurie surinks nemažiau, kaip po 15 pren. ir iki š. m. **lapkričio 20 d.** prisiųs pinigus, **fotografijos** (jei jie jas įteiks) bus įdėtos į specialinį „Skautų Aido" skyrių, skiriamą „Skautų Aido" platintojams pagerbti.

„Skautų Aidas" Kaunas, Laisvės al. 20 nr.

„VILNIAUS" sp. Kaune, Nepriklausomybės aikštė 2. Tel. 776.
Karo cenzūros leista.